

ŠENOVSKÉ LIŠTY

INFORMACE Z RADNICE | NAPSALI NÁM | ŠKOLSTVÍ | ZPRÁVY Z MUZEA | HISTORIE NAŠEHO MĚSTA
NAŠE OKOLÍ - MÍSTA, KTERÁ POHLADÍ | KULTURA A SPOLEČNOST | ZPRÁVY Z KNIHOVNY | ŠENOVSKÝ SPORT

ŠENOVSKÁ - MAMINKA ROKU 2019

Tak to je velice příjemná zpráva. Absolutní vítězkou MAMINKY ROKU 2019 se stala Marie Mrňávková! Všem, kdo hlasovali, všem, kdo drželi palce, všem, kdo mají rádi její překrásné hračky Brodita, které najdete v bývalém „Baťovu“ naproti muzeu, připravilo její vítězství ohromnou radost.

Bylo to napínavé! Bylo to dojemné, plné emocí a tekly u toho slzy, za které se nikdo nestyděl. Soutěž Maminka roku 2019 zná od dnešního večera svou vítězku - stala se jí Marie Mrňávková! Její příběh strhl porotu nejvíce, ale lehké rozhodování to nebylo. A co na to sama vítězka?

„Moc děkuji časopisu Maminka za příležitost, Vám fanouškům za obrovskou vlnu podpory, sestře Pavle za doprovod, který byl potřeba, protože se mi porouchalo naslouchadlo a já zkrátka nerozuměla slovům, takže to chvíli vypadalo, že nemám radost. Naopak. Byla jsem v šoku. Porota byla krásná, večer hlučný, maminky finalistky úžasné. Přeji nám všem ma-

minkám hodně vnitřní síly!“

Cenu Maminke roku 2019 předali Libuše Šmuclerová, generální ředitelka a předsedkyně představenstva mediálního domu CZECH NEWS CENTER, a Lukáš Fiala, majitel a jednatel společnosti FUN BABY.cz. „Máme za sebou opět velmi emotivní večer plný silných životních příběhů všech devíti finalistek. Tolik pozitivní energie pro mě bylo opět důka-

zem, že projekt Maminka roku má smysl a může pomoci dalším ženám – maminkám, dodat jim sílu bojovat, nevzdat se a jít si za svým cílem,“ komentovala

slavnostní galavečer v pražské restauraci SOHO šéfredaktorka časopisu Maminka Alice Rossi.

Drahomíra Liptáková

GLASPREIS RHEINBACH

Na soutěži mladých sklářských umělců Glaspreis v Rheinbachu v Severním Porýní Westfálsku se v konkurenci žáků sklářských škol z Německa, Polska a Rakouska umístil bývalý žák zdejší sklářské školy Dymitrij Tsybenko se svým souborem broušených tavených plastik „Dračí kůže“ na třetím místě. V závěrečné řeči neopomněl poděkovat svým učitelům Petru Stachovi a Josefu Křížovi, kteří ho odborně vedli.

Mgr. Zdeněk Skok

SAMETOVÝ FILMOVÝ FESTIVAL 2019

Vážení čtenáři, milovníci filmových představení a přátelé šenovského kina Hvězda. Srdečně Vás za všechny organizátory zvou do našeho šenovského kina na třídní maratón filmových představení. Jak jsem již avizoval v minulém čísle Šenovských listů, letošní ročník je do určité míry inspirován 30. výročí Dne boje za svobodu a demokracii a následné „sametové revoluce“. Všechny filmy jsou už odtajněny (viz plakát na přebalu tohoto čísla).

V minulém čísle jsem upozorňoval na určité změny. Jednou z nich jsou i nové vstupenky. Každý návštěvník filmového představení obdrží místo klasické vstupenky originální a díky očíslování také nezaměnitelnou placku, jejíž grafický návrh nám připravili studenti SUPŠS v Kamenickém Šenově. V průběhu festivalu

tedy budete moci „nastřádat“ celkem 9 těchto neobyčejných vstupenek. Všichni jsme velice zvědaví, kolik placek se stane rekordem letošního ročníku a kdo bude tím nejpilnějším platícím návštěvníkem.

Petr David - místostarosta města

MĚSTSKÁ POLICIE KAMENICKÝ ŠENOV

ZPRÁVA O ČINNOSTI ZA 1.–3. ČTVRTLETÍ ROKU 2019

V 1. – 3. čtvrtletí pracovala MP v počtu 4 strážníků, od ledna je jeden ze strážníků ve stavu nemocných, přímou činnost tedy vykonávají 3 strážníci.

V průběhu zimních měsíců došlo k úpravě služeb tak, aby MP sloužila ranní směny každý všední den, odpolední směna je sloužena šestkrát v týdnu, k drobným změnám dochází pouze v období, kdy si jeden ze strážníků vybírá řádnou dovolenou, vzhledem k nižšímu počtu strážníků nelze jinak směny zajistit.

Ranní směna je vykonávána od 6:30 do 15:00 hodin, odpolední směna je vykonávána střídavě od 13:30 do 24:00 hodin nebo od 15:30 do 24:00 hodin. Čtyři všední dny jsou tedy služebně obsazeny od 6:30 do 24:00 hodin, jeden den od 6:30 do 15:00 hodin, soboty a neděle od 15:30 do 24:00 hodin.

V 1. pololetí byla MP „k dispozici“:

v lednu	227 hodin
v únoru	323 hodin
v březnu	416 hodin
v dubnu	395 hodin
v květnu	384 hodin
v červnu	392 hodin
v červenci	382 hodin
v srpnu	377 hodin
v září	398 hodin

Využívejte našich služeb, nejrychleji nás sežene na telefonním čísle 602 603 077.

• Pravidelné činnosti

Běžná pochůzková činnost (pěší či „motohlídka“) v jednotlivých částech města, zaměřeno na kontrolu pořádku – centrum, parky, okolí ZŠ, dolní část města + tamní provozovny, koupaliště, skatepark, nádraží, Kostelní vrch, okolí kostela, hřbitov, Eliáška, sokolovna + přilehlé nové městské sportoviště, hřiště, IC, Prácheň, cyklostezka ...

Vedení agendy městské policie, řešení podnětů občanů, úřadů ...

• Asistence, součinnost, doručování písemností

Činnosti vykonávané na základě žádostí jiných subjektů, orgánů a občanů. Tato činnost tvoří nezanedbatelnou součást činnosti MP. Vychází ze zákona o obecní policii, kdy strážník je povinen ke spolupráci s různými orgány a současně je povinen, v rámci svých oprávnění a po-

vinností, poskytnout pomoc každému, kdo o ni požádá.

MP zároveň oznamovala subjektům zjištění během pochůzkové činnosti, prováděla fotodokumentaci v případech poškození majetku (např. po přivalových deštích), řešila případy ztrát a nálezů osobních dokladů, mobilních telefonů atd., odcizení majetku, prověřovala oznámení občanů o podezřelých osobách či odstavených vozidlech, ve spolupráci s PČR asistovala při pátrání po nezletilém dítěti, součinnost prokázala v případech vykradení nemovitostí, lékárny atd.

Mezi subjekty, kterým je poskytována asistence nebo součinnost mimo jiné patří odbory MěÚ, organizační složky města, Policie ČR, HZS, RZS, občané, řidiči atd.

V 1. – 3. čtvrtletí roku 2019 byla poskytována asistence a součinnost: 132 x

• Akce a opatření k nim

Dohled nad bezpečností, dodržováním veřejného pořádku a bezpečností silničního provozu při městských akcích:

- Masopust 2019
- Šenovské čarodějnice
- Běh Kamenickým Šenovem
- Za kvetoucí měsíčníci
- Noc kostelů
- Den dětí
- Muzejní noc
- Bitva o nádraží
- Lenfest
- Retro Panská skála

• Odchyt zvířat, odvoz kadaverů

Byly řešeny případy volně pobíhajících psů, jejich odchyt a po šetření jejich předání majitelům, případně odvoz do smluvního útulku, nález zraněného psa a zabezpečení veterinárního zákroku, zjištění týrání psů – jejich odebrání majiteli a následně bezplatné předání do sběrných kotců v Rumburku, následně útulku v Děčíně – vše ve spolupráci s azylem Matýsek atd.

Vzhledem ke zvýšeným nákladům na umístění psů ve smluvním útulku MP řešila zajištění zachytného kotce v Kamenickém Šenově. Kotec se osvědčil, zatím nebylo třeba předávat psy do smluvního útulku.

Dále byly řešeny případy volně se pohybujících krav mimo pastviny, kdy opako-

vaně dochází k úmyslnému ničení ohradníků.

Celkem bylo řešeno 40 případů (z toho 3x umístění do útulku - 10.500 Kč, 1x nutný veterinární zákrok (usmrčení) - 2.500 Kč).

Současně byli strážníci přivoláni k odklizení sražených nebo mrtvých zvířat: 13x (srny, liška, kráva, kočky, laň, jezevec)

• Přestupky, trestné činy + následná oznámení správním orgánům

MP projednávala především přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití, majetku přestupky při porušení zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, přestupky podle zákona o pozemních komunikacích, přestupky podle zákona o provozu na pozemních komunikacích.

- Bezpečnost a plynulost silničního provozu: 9x + písemné výzvy řidičům ohledně parkování: 83x (většinou řešeno napomenutím, 9x postoupeno odboru dopravy Nový Bor, bloková pokuta 47x 200 Kč, 5x 300 Kč, 3x 500 Kč) + domluva na místě (bez záznamu) 41x
- Občanské soužití: 18x (z toho 2x postoupeno přestupkové komisi města, 1x odboru ŽP Nový Bor)
- Veřejný pořádek: 27x (z toho 2x oznámeno soc. a zdravotnímu odboru v Novém Boru + 2x postoupeno přestupkové komisi města))
- Proti majetku: 6x (z toho 3x postoupeno přestupkové komisi města)

• Blokové pokuty + poplatky

V 1. – 3. čtvrtletí roku 2019 MP ukládala blokové pokuty převážně za špatné parkování a za další přestupky, poplatky se týkají odchytu volně pobíhajících psů a služeb spojených s umístěním a pobytem psa v zachytném kotci.

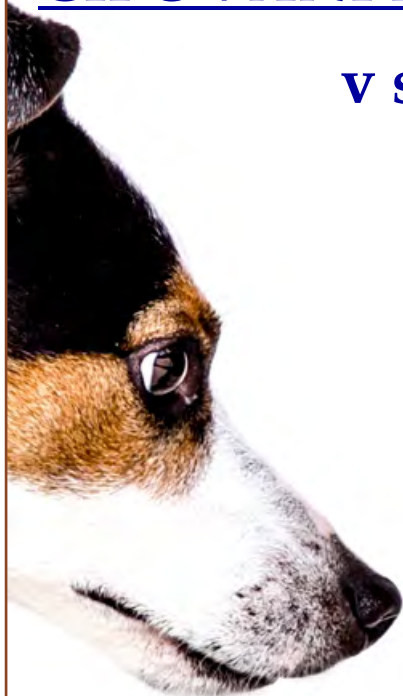
- Týrání psů 1.500,- Kč
- Opakovaný odchyt volně pobíhajícího psa 500,- Kč
- Odchyt a umístění psa v zachytném kotci 760,- Kč
- Opakované venčení psa bez vodítka 700,- Kč
- Jízda po chodníku 200,- Kč
- Špatné parkování 2.700,- Kč

Celkem: 16.060,- Kč

Petr David - místostarosta města

ČIPOVÁNÍ PSŮ V KAMENICKÉM ŠENOVĚ

v sobotu 23. 11. 2019 od 10:00 hodin
pouze na městském úřadě
cena: 500,- Kč / čip

S sebou, prosíme, přineste řádně vyplněný očkovací průkaz psa:

- jméno a příjmení majitele
- adresa, telefonní číslo
- jméno psa
- datum narození psa (alespoň přibližné)
- pohlaví a plemeno

V případě špatného stavu průkazu nebo pokud máte průkaz již plný, bude mít paní veterinářka k dispozici nový za poplatek 50,- Kč.

NUTNÉ OBJEDNÁNÍ PŘEDEM - do 14. listopadu 2019

Svůj zájem oznamujte u pana místostarosty (tel. 602 164 490) nebo ve služebně městské policie, případně v pokladně MěÚ.

SHROMAŽDIŠTĚ ODPADU 2019

Marius Pedersen

UMÍSTĚNÍ: areál vedle budovy Městského úřadu, Osvobození 470, Kamenický Šenov

Provozní doba:

		Prosinec						
Listopad		4	11	18	25		2	9
Po	Út	5	12	19	26		3	10
St	Čt	6	13	20	27	4	11	18
Pá	So	7	14	21	28	5	12	19
Ne		1	8	15	22	6	13	20
		2	9	16	23	7	14	21
		3	10	17	24	8	15	22
						9	16	23
						10	17	24
						11	18	25
						12	19	26
						13	20	27
						14	21	28
						15	22	29
						16	23	30
						17	24	31
						18	25	31
						19	26	
						20	27	
						21	28	
						22	29	
						23	30	
						24	31	
						25		
						26		
						27		
						28		
						29		
						30		
						31		

Provoz v období listopad-prosinec 2019

lichý týden - středa 12:00 - 17:00, sudý týden - sobota 8:00 - 12:01

Druhy odpadů:

Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Ostatní	Bioodpad	Kovy
zbytky starých barev, motorové oleje a olejové filtry, zaolejšované předměty, všechny druhy, baterie, masti, léky, roztoky, domácí chemikálie	nábytek zbytky dřeva zbytky keramiky zbytky plastů a pryže textilie	vysloužilé elektrospotřebiče (lednice, mrazáky, TV, PC, varné konvice, monitory, tiskárny, tonery, cartridge, fotoaparáty, kamery, telefony, žehličky, pračky, sušičky, pračky, osvětlovací zařízení aj.)	biologicky rozložitelný odpad (tráva, větve, listy, odpad z kuchyní)	železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky

!! Nelze odevzdávat !!

stavební odpad, odpady obsahující azbest (eternit), lepenku
pneumatiky
maso, kosti, obaly od potravin
uhynulá zvířata

ZDRAVOTNÍ ÚSTAV se sídlem v Ústí nad Labem
 ☎ 844 06 06 06 Po-Pá 8:00-17:00 ✉ info@zuusti.cz www.zuusti.cz

AKCE: INFORMATIVNÍ ROZBOR PITNÉ VODY

TRVÁNÍ: 1. 10. - 30. 11. 2019

URČENO: pro občany, kteří využívají individuální zdroje (studny, vrty) pro zásobování pitnou vodou

Rozsah rozboru odpovídá vybraným ukazatelům vyhlášky č. 252/2004 Sb., v platném znění, dle přílohy č. 5, tabulky A z kráceného rozboru:

- Escherichia coli
- Koliformní bakterie
- Amonné ionty
- Dusičnany
- Dusitany
- TOC
- pH
- Železo nebo mangan
- Tvrdost (Ca + Mg)

CENA: 750,- Kč s DPH (620,- Kč bez DPH)

Obsahuje:

Akreditovanou analýzu, vystavení výsledného protokolu o zkoušce včetně posudku, zaslání výsledků e-mailem.

Pokud chcete znát nejen mikrobiologickou a chemickou kvalitu vaší vody, nechte si stanovit i základní radiologické ukazatele: **RADON a URAN** nyní ve zvýhodněné ceně **290 Kč s DPH** (cena mimo akci je 678 Kč s DPH).

Nejbližší pracoviště včetně provozních hodin najdete na www.zuusti.cz nebo volejte naši zákaznickou linku **844 06 06 06**.

Vážení spoluobčané, uživatelé vlastních zdrojů pitné vody, můžete využít této nabídky zdravotního ústavu a nechat si zpracovat informativní rozbor Vámi užívaného soukromého zdroje. Pro rozbor je nutné vyzvednutí vzorkovnic na pracovišti zdravotního ústavu. Kamenickému Šenovu je nejbližší pracoviště v České Lípě, ulici Purkyňova 3395 (budova H, 2. patro), GSM 734 579 056, tel.: 483 034 147.

Petr David - místostarosta města

Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem, Moskevská 1531/15, 400 01 Ústí nad Labem

Gratulace k životnímu jubileu

Své významné životní jubileum v září oslavili:

Herta Foltasová
 Helena Zavřelová
 Irena Šebáková
 Ilse Vogelová
 Ingrid Culková
 Ingrid Klefflerová

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví
 a hodně životní pohody do dalších let.

Město Kamenický Šenov

Poděkování

Děkuji městskému úřadu za milé přání k mým narozeninám.

Herta Foltasová
 Helena Zavřelová
 Irena Šebáková
 Ilse Vogelová
 Ingrid Culková
 Ingrid Klefflerová

Děkujeme panu Jiřímu Konrádovi a městskému úřadu za hezké sponzorské dárky pro děti oddílu stolního tenisu v Rheinbachu.

Měly velkou radost.

Hana Svobodová - předsedkyně Spolku přátel Rheinbachu

DÁRKY, OBDAROVANÍ A OBDAROVÁVÁNÍ

Podzimní rovnodennost máme za sebou, blížíme se k zimnímu slunovratu 22. prosince a to už budeme na prahu Vánoc. Času svátečního a času dárek. Obdarovávání lidí o Vánocích má kořeny v minulosti i symboliku. Lidé si dávali dary již ve středověku. Mladým lidem se nadělovala například jablka jako symbol zdraví, síly a dlouhověkosti, oblíbenými dárky byly také ořechy, perníčky, víno, voňavky či vonné masti. Voňavky a víno přežily až do dnešních dnů, většina ostatního pozbyla své vzácnosti a jako dárek se už nevidí. Je čím dál těžší

vymyslet ten pravý dárek, který skutečně splní přání obdarovaného. Stejně jako kdysi však nejlepší dárky jsou ty od srdce, s láskou vyrobené, co nás „cvrnkly“ při cestách do nosu, dárky s nějakou vzpomínkou. Ale čím dál více si uvědomujeme, že v dnešní uspěchané době je nejcenějším dárkem zdraví a pak čas, který můžeme strávit spolu, úsměv, který nám někdo daruje, pomoc, které se nám dostává, když je třeba. A je cennější o to víc, pokud se nám jmenovaného dostává od člověka, který je mimo okruh našich blízkých. A je vzácnější o to víc, když

úsměv, pomoc a pochopení není jen výjimkou. Šenováci mají to štěstí, že tento vzácný dárek dostávají ve dveřích lékařské ordinace po celý rok. Moc děkuji paní Hance Bláhové za její vstřícnost, obětavost a pochopení. Chodíme k ní, když se zdraví nedostává, se svými bolestmi, starostmi, mnohdy se strachem a úzkostí. O to více oceníme milé přijetí. Tady nemusí být Vánoce, abychom dostali dárek převzácný, lidské pochopení.

Paní Bláhová, děkuji za laskavost, vstřícnost a pomoc.

Marta Mikolandová

OBRÁZKY DĚTÍ Z MATEŘINEK

Do listopadového čísla jsme o potěšení z krásných podzimních obrázků poprosili děti z MŠ Mistrovická. Moc děkujeme za krásná díla.

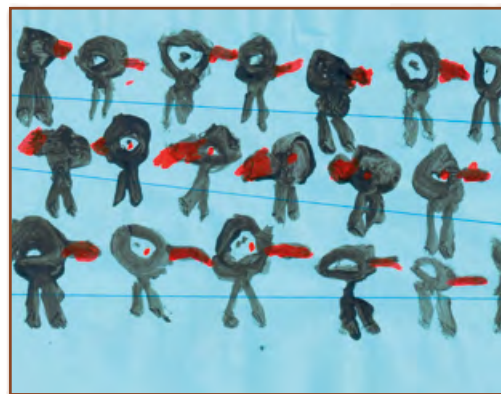
Vaše redakce

Anička Kazíková

Eliška Šterclová

Danielka Hájková

Kubík Pávek

Elenka Svobodová

Viktorek Votroubek

NÁPAD: POJĎME SI POZPĚVOVAT ČESKÉ LIDOVÉ A NÁRODNÍ PÍSNÍČKY

V české republice je potřeba více harmonikářů pro lidi. Málokdo ví, že u nás máme nejvíc a nejvíce „lidovek“ (písniček) ze všech ostatních zemí na celé Zeměkouli. Nějací Američani nebo Němci se nám - ČECHŮM - zdaleka nevyrovnají. Jenom to v ČR vázne v tom, že v našich krajích se v současné době velmi málo hraje a zpívá. A když přijde harmonikář do hospůdky, hosti na něho a na písničky, které hraje, koukají jako na exota a nevědí - Nic! Neumí! Nic! Koukají a říkají: „Co to je za hluk? ... zahraj něco od Gotta!“, přitom existují desítky hodin

hospodských, národních, náladových i košilových a harmonikových lidovek. Taková škoda, že za posledních 30 let přeshly v zapomenutí a ignoraci.

A proto já v Kamenickém Šenově budu 1x měsíčně nabízet tento repertoár, například znalcům a umělcům lidovek z klubu věkem pokročilých a důchodcům na jejich setkáních, kam mimochodem posílám velkou pochvalu za kulturu.

Mým přáním ale je, abych tu měl kroužek také pro všechny věkové kategorie a hlavně pro mládež - sejít se, dát limču, sůšu a 10 písniček a dělat něco pro paměť! Já se s mládeží kamarádím dávno a lidovky si zpíváme, ale dneska o tom píšu veřejně. Kdo to neviděl, neví nic.

Píseň: /: Ach synku, synku, doma-li jsi, :/
/: tatíček se ptal - oral-li jsi. :/
/: Oral jsem, oral, ale málo. :/
/: Kolečko se mi polámalo. :/
/: Když se ti zlámalo, dej ho spravit, :/
/: nauč se synečku hospodařit. :/

Přeji všem hezké dny a ...dělejte něco pro kulturu. „Zpívejte si!“

Ota Vejskal - 732 287 275

STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA SKLÁŘSKÁ

...Kamenický Šenov má nové centrum odborného vzdělávání. Studenti nyní mají k dispozici nejen odborné učebny, ale i dílny. Škola se kromě nových prostor může pochlubit i moderním vybavením. Např. přibyla dílna mozaiky a vitráže, dále vznikly vlastní ateliéry pro brusiče, rytce, malíře skla, designéry svítidel a ateliér výtvarné přípravy. Velmi se nám celá akce k otevření těchto pěkných nových prostor líbila. Byla perfektně připravená a dokonce jsme obdivovali práce studentů přímo v reálu.

Henrieta Liptáková

JAK MAGNETI ZAČALI TENTO ŠKOLNÍ ROK?

Hra Střelené kachny.

Začátek školního roku jsme na akci 100 let české školy na Práchni zahájili nábo-rem nováčků. V průběhu září se k nám přidalo na deset nových členů, další tedy budeme nabírat zas příští rok. Po prvních schůzkách jsme vyrazili na první letošní výlet, Boj o Hrádek, za kamarády do Úštěku. Cestou nechybělo tradiční čerstvé zelí, které mizelo závratnou rychlostí, a cesta rychle ubíhala. Na hrad jsme dorazili včas, abychom se mohli do bitvy zapojit. No, nebudu vás dlouho napínat, všichni bitvu ve zdraví a s úsměvem přežili. Ono to hadrovou koulí moc nebolí.

Protože již máme v oddíle i starší, kteří se již mohou účastnit různých asociačních školení, kurzů a brigád, uspořádali jsme ještě na konci září první speciální schůzku s promítáním a povídáním, zakončenou opékáním buřtů. Dozvěděli jsme se o Aniččině zdravotnickém kurzu, kde (simulovaná) zranění cíhala

Hra Věž.

na každém kroku, Eliška nám pověděla o zážitcích z FunToma, kde ji čekala například Kavárna ve tmě, fotokurz, výuka na kanoi, lasování... Johnny s Ančetem společně s ostatními nadějnými instruktory běhali po Malé Fatře a Miky nám vyprávěl o brigádě s dalšími Tomíky na mlýně v Opárně.

V říjnu jsme se jako každý rok účastnili projektu 72 hodin. V rámci toho jsme naplánovali dvě velmi odlišné akce. První se uskutečnila v pátek, v sále nad knihovnou v našem městě. Nazvali jsme ji Hravé mezigenerační odpoledne a byla určena převážně našim starším spoluobčanům. Připraveny byly nejen tradiční hry, třeba Pexeso, Člověče, nezlob se!, Blechy, ale i nové, jako třeba Věž, Želvy, Dobble, Uno a spousta dalších. I když účast nebyla závratná - přišlo zhruba 15 hráčů - myslím, že se akce většině zúčastněných velmi líbila. A když i naši menší i větší členové, kteří

Listonoš v zoo.

se ujali vysvětlování a vedení her, ihned projevili zájem akci uspořádat i další rok, tak můžeme slíbit, že se za rok opět potkáme. Připravíme i část, kde se budou odehrávat hry klidnějšího rázu, a samozřejmě opět připravíme i známé, tradiční hry. Děkujeme všem za účast a pomoc a budeme se těšit za rok.

Na druhou část „sedmdesátdivky“ jsme jeli do děčínské ZOO, kde jsme pomohli s úklidem kolem rybníčku ve výběhu vodního ptactva, shrabali listy v rekonstruovaném výběhu opic i výběhu kapibar a zlomili jedny hrábě. Samozřejmě se to nestalo samo od sebe, ale po zátěžové zkoušce (jak ale šikula kupodivu akcentoval). Za odměnu jsme si poté ve skupinkách prošli ZOO a navštívili expozici akvárií a terárií Rajske ostrovy. I tady je třeba poděkovat za dobře odvedenou práci.

A otázka na závěr, víte, kdo zlomil hrábě?

Kuba Kopecký - TOM 1018 Magneti

Odpočinek po boji.

Se zelím.

Úklid v zoo.

MEZIGENERAČNÍ ODPOLEDNE 11. 10. 2019

Velcí, malí, staří, mladí... ve velkém sálu nad knihovnou se sešla různorodá skupina lidí. Co zde ale dělali?

Ve čtvrtek 10. října odstartoval již několikátý ročník projektu 72 hodin. Jak už název napovídá, celý projekt trvá 3 dny, kdy se různé skupiny lidí věnují dobrovolnickým aktivitám, které pomohou druhým, přírodě, či jejich okolí. V minulých letech jsme volili uklízení našeho okolí a pomohli jsme vyčistit přírodu kolem turisticky atraktivních míst – kolem hradu Houska, Bezdězu, Trosek... Letos jsme se rozhodli pro zcela odlišnou aktivitu.

Několik týdnů před začátkem celé akce se

nám zrodil nápad uspořádat odpoledne plné her pro veškeré věkové kategorie. Za cíl jsme považovali naučit starší generaci herním novinkám a malé účastníky naopak klasice. Proto jsme se v pátek 11. října před začátkem „Mezigeneračního odpoledne“ sešli u nás v Kamenickém Šenově v sálu nad knihovnou a připravili několik herních stolů, u kterých seděli naši dobrovolníci. Už i věková kategorie dobrovolníků byla odlišná. Hry si připravili jak ti nejstarší členové našeho oddílu, tak i ti nejmladší. Stoly s hrami přichystané, dobrovolnická trička oblečená, jmenovky připíchnuté a narovnané – už jsme pouze čekali na první účastníky.

Postupně se stoly zaplňovaly a my přihlíželi té mezigenerační atmosféře, která se v sále vytvořila. Vzájemně neznámé tváře spolu hrály hry, smály se a postupně se i seznámily. Bylo kouzelné tomuto všemu přihlížet a účastnit se takto příjemné akce. Ovšem největší podíl na zdařilosti Mezigeneračního odpoledne mají ti, kteří si přišli s našimi malými dobrovolníky zahrát hru, bez nich by to nešlo.

Nezbývá nic, než se těšit na další ročník Mezigeneračního odpoledne – usoudili jsme, že by se mohlo jednat o základ nové tradice!

Eliška Jašková - TOM 1018 Magneti

PARTNERSKÁ NÁVŠTĚVA V RHEINBACHU

Dne 19. 9. jsme vyjeli z Kamenického Šenova vstříc novým zážitkům. Dvoupatrový autobus značky Mercedes od firmy Rubes opravdu mile překvapil. Oproti minulosti ho řídil pouze jeden, za to velmi mladý řidič. Cesta do Děčína, kde jsme ještě nabírali poslední účastníky zájezdu, se malinko zkomplikovala, když autobus s výškou 3,7 m neprojel pod mostem s výškou 3,7 m, zřejmě byla silnice po opravě o trochu vyšší. Díky opatrnosti řidiče se nic vážného nestalo. Při výjezdu z Děčína jsme díky navigaci zažili úžasné pohledy na horské hřebeny mezi Ústím nad Labem a Děčínem. V tomto kraji jsem prožil 25 let života a nikdy jsem v těchto místech nebyl. Náš drápající se autobus vytlačoval z velmi úzké silnice řidiče osobních aut a cyklisty. Náš řidič se projevil jako naprostý profesionál a tuto mimořádně náročnou horskou prémii zvládl na jedničku.

Naším prvním cílem bylo město Gotha. Mimořádně historicky zajímavé město s impozantním zámekem, renesančním muzeem a zajímavou kaskádou kašen, zakončenou historickým náměstím a radnicí. Náš cíl ochutnat gothajský salám, který zde byl vynalezen, jsme sice nesplnili, ale někteří z nás si během hodi- nové procházky stihli dát kávu.

Do Rheinbachu jsme dorazili asi s hodi- novým zpožděním, ale přesto jsme byli přivítáni jako vždy velmi mile. Rozdělení do pokojů proběhlo rychle a myslím, že všichni byli spokojeni. Připravená večeře nenechala nikoho na pochybách, že bychom zde snad měli strádat hladem a žíz- ní. Ještě dlouho do noci jsme si s němec- kými kolegy vyprávěli o všem novém, co se za rok všechno událo za novinky.

Program druhého dne byl zahájen prohlídkou skanzenu. Cestou jsme opět díky navigaci nabrali asi půlhodinové zpož- dění. Skanzen byl mimořádně rozsáhlý a díky připravovaným dožínkám i velmi pěkně vyzdobený. Lehkým poklusem do kopce jsme dosáhli svého cíle ve stán- ku Rheinland.

Zde nám na historické ulici byla velmi působivou formou předvedena časová osa vývoje tohoto území za posledních 300 let. Velký vliv na toto území mělo připo- jení pod správu Francouzské republiky v rámci Napoleonových válečných tažení. Hesla francouzské revoluce rovnost, svo- boda a bratrství se zde prosazovala naplno. Především rovnost všech lidí před zákonem. Dále pak oddělení státu a círk- ve. Zavedení matrik a zapsání každého nově narozeného dítěte. Do této doby

nebyly zapisovány děti při porodu, ale až při birmování. Dalším důležitým prvkem bylo rozdělení území do krajů. Negativní vzpomínkou na toto období bylo potlačo- vání školství, protože Napoleon prosazo- val myšlenku, že nevzdělaným lidem se snadněji vládne, a proto po odchodu fran- couzských armád bylo 75% obyvatelstva negramotných. Po porážce napoleon- ských armád připadlo území Rheinlandu pod správu Pruska. Toto období bylo plné potlačování práv občanů a nesvobody. Veškerá tato nespokojenost vyvrcholila revolucí v roce 1848. Pruská správa měla ale zásadní vliv na zavedení ocelárenské- ho průmyslu a jejím hlavním představite- lem byla firma Krup. Především výroba děl ovlivnila první vítěznou válku v le- tech 1870 - 72. Bohužel následně měla vliv i na první a druhou světovou válku. Tím- to obdobím prohlídka skončila.

Po krátkém obědě jsme vyrazili na pro- hlídku kláštera Steinfeld. Historicky měl klášter zásadní vliv na okolí, ale byl soustavně potlačován kolínským biskup- stvím, pod jehož správu spadl. Klášter Steinfeld byl předchůdcem Strahovské- ho kláštera v Praze, který ho především svým umístěním v centru metropole a svým významem přerostl. Například velmi krásné vitráže z oken křížové cesty ve Steinfeldu prodal kolínský arcibiskup do Anglie. Za dob francouzské správy bylo 160 mnichů z kláštera vyhnáno nebo převedeno do kostelů. Návštěva kláštera byla ukončena úžasným varhanním kon- certem napříč žánry.

Večerní program byl realizován ve spor- tovním klubu, kde jsme i my malým sponzorským darem, 30 litry Cvikov- ského piva, přispěli ke všeobecné zábavě. K nasycení vyhladovělých poutníků při- pravili hostitelé opravdu lukulské hody. Ing. František Janák se svou harmonikou se postaral o kulturní vložku. V němec- kém kolektivu jsme získali celou řadu no- vých pěveckých talentů a již ve 22 hodin jsme vyrazili ke svým pokojům.

Poslední den návštěvy byl plný spor- tu. Důstojná reprezentace našich mla- dých tenistů byla provázena potleskem přihlížejících diváků. Se zájmem jsme si prohlédli burzu, kterou německá strana pojímá opravdu ve velkém stylu.

Po velmi pestrém obědě v menze jsme se účastnili prohlídky města. V parku nám byl ukázán nový památník postave- ný třem ukrajinským totálně nasazeným mladým mužům, kteří byli v Rheinbachu nasazeni na odklizení vybombardova- ných budov. Při této činnosti se dopustili

rabování, za což byli nepřiměřeně potres- tání trestem smrti zastřelením. Prohlédli jsme si věž, kde byly mučeny čarodějnice. Tento velmi smutný příběh honu na čar- oějnice nepřežilo v Rheinbachu 44 osob, což z původních 800 obyvatel bylo oprav- du hodně. Následovala prohlídka muzea se zastavením nad historickým modelem města. Z tohoto modelu vyplynulo, že město díky svému umístění na královské cestě do Cách vždy profitovalo především z pronájmu ubytovacích kapacit, plati- lo se i mýtné za průchod městem. Město samotné kromě školství a keramiky se vlastní výrobní činností nezabývalo. Vět- šina lidí pracovala v sousedním Bonnu, a to jak v úřadech, tak i ve službách. Díky průvodci před námi oživila i kamenná histo- rie části římského aquaduktu. Římané si údajně vodu vybírali podle toho, jak vypadali lidé, kteří danou vodu pili. Z to- hoto důvodu vedli vodu z okolí Aaru až do římského tábora v Kolíně. Sedláci si vodu z tohoto aquaduktu nesměli ode- bírat. Římané měli rádi ve vodě vysoký obsah vápníku, což je především patrné na množství usazeniny na zdech. Tyto usazeniny vápníku místní při likvidaci aquaduktu po částech vyndali, vybrou- silili a prodávali je především do Anglie a Francie jako místní mramor. Kromě kamene používali Římané na stavbu ješ- tě beton. Následně byl tento beton použit i při opevňování města do hradebních zdí.

Poslední zastávkou bylo zastavení na radnici, kde nás velmi mile přivítal pan starosta. Kromě expozice, kde byla na mapě Evropy vyznačena všechna part- nerská města, nám na velmi plastickém modelu byla ukázána část kolejí, po kte- rých bylo odvezeno 28 židů z Rhein- bachu, jejichž jména zde byla vypsána na zdi formou skleněných desek.

Opravdovým vrcholem večera pak bylo vyhodnocení sklářské soutěže. Tento ve- čer byl proložen hudbou, zajímavými přednáškami o jednotlivých soutěžních exponátech, dále byly popsány jednotli- vé sklářské školy, jejichž zástupci se soutěže účastnili. Naše škola byla označena jako nejstarší sklářská škola na světě. Studen- ti závěrem poděkovali školám, které jim umožnily jejich myšlenky zhmotnit for- mou skleněného díla.

Druhý den po ránu jsme se s přáteli roz- loučili, na cestu jsme dostali řízky jako od maminky a vyrazili směrem k domovu. Cesta zpět proběhla velmi dobře a v soula- du s plánovaným časem jsme v podvečer dorazili do Kamenického Šenova.

Rudolf Focke

JAK SE BRÁNIT DEMENCI

Demence není nic, co bychom sobě nebo druhým přáli. Nechceme trpět demencí a ani nechceme, aby nám někdo do „dementů“ nadával. Tento článek však není o zdraví tělesném nebo duševním, ale o zdraví duchovním. Demence nám zde poslouží spíše jako ilustrace.

Demence jako taková je zjednodušeně definována jako nevratné degenerativní poškození mozku. Způsobuje například zhoršování paměti, myšlení, mluvy, schopnosti plánovat a také mění osobnost. Následkem je, že člověk přestává být schopen se v tomto světě orientovat a řádně zde fungovat. A jak by to bylo v případě demence duchovní? Velmi podobně: degenerativně působí na duchovní složku člověka a rovněž negativně ovlivňuje paměť, myšlení, mluvu, schopnost plánovat i mění osobnost. Jejím následkem člověk také přestává být schopen se v tomto světě orientovat a řádně zde fungovat.

Možná budete překvapeni, ale o něčem podobném psal i J. A. Komenský. Zdaleka nejen já považuji Komenského za největší osobnost našich dějin. Z jeho geniality těží světová pedagogika dodnes a jeho myšlenky pansofické jsou nadčasové. Žasneme nad jeho moudrostí a nad jeho schopností pozorovat, analyzovat, dávat do souvislostí... Vše, co na něm obdivujeme (a o tom se dnes moc nemluví), vyvěrá z jeho lásky k Bohu a pokory před Ním. I to je nadčasové. A Komenský ve svém díle (které známe většinou jen jako ti-

tul z maturitních otázek) Hlubina bezpečnosti (latinsky Centrum securitatis – střed bezpečí) odhaluje příčinu všech problémů, kterým jako jednotlivci i jako lidstvo čelíme. Pro pojmenování této příčiny používá dokonce i vlastní slovo, aby ji co nejpřesněji popsal. Jedná se o „samosvojnost“.

A co že ta samosvojnost vlastně je? Dříve, než si odpovíme, je třeba pochopit hlavní myšlenku Hlubiny bezpečnosti. Vyjadřuje ji Komenského motto:

„Svět je kolo, co se točí, prudce chvěje, hlučí, zvučí. Kdo dprostřed neusedne, zamotá se a vypadne.“

Napoví nám také celý název díla, který zní následovně: „CENTRUM SECURITATIS to jest HLUBINA BEZPEČNOSTI aneb Jasné vyličení, jak jen na samotném Bohu a pokorném oddání a poddání se veškeré jeho vůli záleží dokonalé bezpečí v současném životě, pokoj a blaženost!“. Samosvojnost jakožto příčina všech lidských trápení a problémů je vlastně pravým opakem uvedeného. Komenský píše, že „samosvojnost je, když se člověku znelíbí být svázán Bohem a jeho řádem a chce být sám svůj, totiž sám svůj rádce, svůj vůdce, svůj opatrovník, svůj pán, zkrátka svůj bůžek. To je počátek všeho zlého. Kdo se takto v mysli rozhodne a začne si zakládat sám na sobě, ten se pouští své (jediné skutečné a životodárné) závislosti (kterou má každý tvor jinde než v sobě) a chce stát sám o sobě, což je pro tvora nemožné, a tak přicházejí různé zmatky“. Samosvojnost nás tedy

vychyluje z našeho středu, jímž je jediné Bůh. A ze školy přeci víme, že čím větší je vzdálenost od středu, tím větší síly zde působí.

Když se nad tímto zamyslíme, pochopíme, proč je na světě čím dál větší blázeň (jak říká náš děda). Náš moderní svět je postaven právě na samosvojnosti. Problémem byla samosvojnost samozřejmě vždy, jinak by ji Komenský tak dobře nepopsal, ale přinejmenším formálně nebyla v takové míře považována za něco dobrého. Až moderní člověk si na ní vyloženě zakládá a společností obecně je považována za nějakou ctnost. To je od dob Komenského výrazný posun.

Jak jste již zřejmě pochopili, náš pracovní termín „duchovní demence“ vlastně není nic jiného, než ona samosvojnost. Bránit se duchovní demenci a jejím následkům je stejné, jako bránit se samosvojnosti. Bránit se tedy tomu, abychom si zakládali sami na sobě a pouštěli se své závislosti na Bohu. Zůstávat vědomě svázán s Bohem a jeho řádem, nechť být sám svůj – sám svůj rádce, svůj vůdce, svůj opatrovník, svůj pán, zkrátka svůj bůžek – jak jsme si výše citovali Komenského.

Samosvojnost však není to jediné, co Komenský popisuje. Samosvojnost totiž vede k dalšímu lidskému „průšvih“, jímž je „jinudost“ (další Komenského nové slovo). Ale o té si povíme příště.

Stanislav Lorenc - kazatel Křesťanského společenství K. Šenov

PODĚKOVÁNÍ ZA VYDAŘENÉ SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

Velice touto cestou děkujeme Městu Kamenický Šenov a všem dalším organizátorům za krásnou a přátelskou atmosféru navozenou během šenovského Svatováclavského posvícení. Jsme moc rády (a určitě nejsme samy), že se u nás v Kamenickém Šenově zrodila nová sváteční tradice. Za chladného dopoledne jsme si v blízkosti šenovského kostela mohly nakoupit krásné výrobky a zboží šenovských prodejců, ochutnaly jsme výborné koláčky a další s láskou napečené dobroty. Společně s dětmi a jejich maminkami jsme sledovaly veselou loutkovou pohádku. Prostě opět zdařilá a vkusná akce.

*Spokojené občanky Hana Dutá st.
a Hana Dutá ml.*

foto - Jana Hruzková

CO NOVÉHO ZA HUMNY?

Seznamovat občany s tím, co pozitivního se chystá nebo děje u nás na Měste, mají v popisu práce lidé z radnice. Proto dám s dovolením k dobru pár postřehů „bez záruky“ o tom, co se podle mě, a tedy zcela subjektivně, zajímavého a hlavně inspirativního událo letošní léto v našem okolí.

V České Kamenici mají nejmladšího starostu v republice (nebo na světě?), svěžího pana Jana Papajanovského. A vánek, který nyní tímto městem vane, přinesl architektonickou soutěž na obnovu Kina. Zastupitelstvo schválilo cenový strop 35 mil. Kč, včetně nákladů na soutěž. Její základní podmínky byly dvě: zachování podoby přední části budovy a to, že bude sloužit nejen pro filmová a divadelní představení, ale i pro akademie nedaleké školy. Soutěžní porota byla složená z občanů, zástupců Města a architektů (včetně zahraničního). Vybírala z více než 20 zaslaných návrhů. Po náročném porotním víkendu zvolila vtipné řešení s jevištěm zakončeným otevírací skleněnou stěnou, umožňující průhled do zahrady s „letním“ hledištěm. Po soutěži byla v Kině veřejná prezentace všech návrhů. Navíc, v průběhu soutěže se Město Česká Kamenice rozhodlo vytvořit pozici městského architekta (na částečný úvazek). V konkursu zvítězil architekt

Jan Mach, mj. autor rozhledny Růženka.

Město Kamenice, motivované opravou domu na dohled od náměstí, kterou provádí ke svému i veřejnému prospěchu majitel, rozhodlo operativně o předlážení momentálně zaasfaltované středověké uličky, ve které opravovaný dům stojí. Chce tím povzbudit další vlastníky domů k jejich opravám a údržbě. Přípravu tohoto záměru už má na starosti nový městský architekt Mach.

Českokamenický starosta oznámil v tamních červencových novinách, že bude usilovat o propojení České Kamenice s Cyklostezkou Varhany, a že v této věci už jednal se starosty Šenova a Prysku.

V Novém Boru otevřela firma Lasvit na Palackého náměstí své nové sídlo v citlivě restaurovaných historických budovách, dokoňponovaných příjemně kontrastní moderní architekturou. Novému Boru se po mnohaletém úsilí povedlo převést do svého vlastnictví část sbírek sklářského muzea, která byla omylem v majetku státu.

Vlastníci domů v novoborské městské památkové zóně, kteří nemohou dosáhnout na státní dotace, protože jejich domy k jejich smůle nejsou památkami, mohou nyní žádat o finanční podporu přímo Město. Nový Bor se chystá po hlavním náměstí citlivě obnovit také

Palackého náměstí. Novoborský starosta nabídl Kraji jakýkoli dostupný městský pozemek ke zbudování zázemí Křišťálového údolí.

Liberec má při silnici I/13 hnědé značky informující o městské památkové zóně. Mezi Libercem a Kamenickým Šenovem řada dalších takových značek upozorňuje mj. na Hasičské muzeum v Chrástavě, hrad Grabštejn, baziliku, sloupskou zřezninu, a od letoška i na Muzeum skla (v Novém Boru). Brzy bude přeznačkováno!

Na webových stránkách města Doksy se objevuje pozvánka na Zastupitelstvo jako první zpráva na „horní liště“. Aby občanům nečinilo potíže se Zastupitelstva zúčastnit, začíná od 17:30. Cvikov o termínech Zastupitelstva informuje v Kulturním kalendáři s měsíčním předstihem na plakátech, vyvěšených nejen ve Cvikově. V Liberci je aktuální termín Zastupitelstva uváděn také na ceduli před vchodem do Radnice.

V České Lípě vznikl spolek Proluka, který chce usilovat o lepší kvalitu veřejného prostoru - včetně zastavení proluk v městské zástavbě. Rád by také rozproudil veřejnou diskuzi o tom, jak má být s veřejným prostorem zodpovědně nakládáno.

*Památkově Namátkově sepsal
Radim Vácha*

EXKURZE DO SKLÁŘSKÉ ŠKOLY

V pátek 4. 10. 2019 byli školáci z pracheňské školy pozváni na exkurzi do nově zrekonstruované sklářské školy v Kamenickém Šenově a byli tak mezi prvními, kdo mohl obdivovat nádherné nové prostory a vybavení. Po celou dobu prohlídky

se bylo na co dívat. Díla absolventů nebo současných žáků byla vystavena po chodbách, ve třídách a především v galerii. Žáci viděli různorodé výrobky - vázy, lustry, lampičky i dekorace. Měli také možnost v některých ateliérech sledovat stu-

denty při práci, což bylo velice zajímavé. Celá exkurze se školákům z Práchně velice líbila. Poděkování patří zaměstnancům sklářské školy za zprostředkování tohoto nevšedního zážitku.

Kol. učitelé MŠ a ZŠ Prácheň

PODZIMNÍ AKCE VE ŠKOLE NA PRÁCHNI

Každoročně probíhá na začátku školního roku ve škole na Práchni „Týden zdravé výživy“. Letos byla tato akce posunuta do října, ale na průběhu činností školáků se nic nezměnilo. Dostalo se jim odborného výkladu o zdravém způsobu stravování. Školáci si vyráběli zeleninový a ovocný salát z produktů donesených z vlastních zahrádek. Vyzkoušeli si výrobu tvarohu. Velice zajímavá byla letos exkurze do pekařství Martin v Č. Kamenici. Tam se děti seznámily s výrobou chleba, od zadělání těsta až po pečení. Ze společně připraveného těsta si každý školák vypracoval svůj bochánek chleba a po jeho upečení si chleba odnesl domů. Děkujeme pekařství Martin za možnost nahlédnutí do jejich „kuchyně“, za občerstvení a za darované chleby pro každého žáka.

I děti z mateřské školy na Práchni se věnovaly zdravé výživě. Na zakončení cyklu „Plody podzimu“ si uvařily dýňovou polévku, jablka v těstíčku a měly možnost ochutnat lečo nebo zapečenou cuketu. V průběhu celého podzimního cyklu si děti zpestrovaly svačinky ovocem a zeleninou. Z procházek si nosily do školky kaštiny, žaludy, které využívaly ke hře.

Kol. učitelka MŠ a ZŠ Prácheň

DYCKY LEDVICE! DYCKY MOST!

Koncem září se pro naše osmáky a několik sedmáků podařilo zajistit netradiční exkurzi.

Děti měly, zcela zdarma, možnost navštívit Elektrárnu Ledvice, moderní tepelnou elektrárnu nedaleko města Bíliny. V supermoderním infocentru Skupiny ČEZ s 3D kinosálem se děti dozvěděly vše o výrobě elektrické energie z uhlí.

Zlatým hřebem exkurze v elektrárně byla jízda výtahem na nejvyšší technickou stavbu v Čechách, 140 metrů vysokou kotelnu, kde je prosklená vyhlídka s ochozem (Výška to byla ukrutná, nic pro slabé žaludky.).

Po Ledvicích děti absolvovaly „Uhlé safari“ v Mostě

a jeho okolí. Děti vyslechly odborný výklad o těžbě uhlí a následné rekultivaci krajiny. Vyhlídka na rozlehlý Vršanský lom některým doslova vyrazila dech. Exkurze byla více zaměřená na činnost, která následuje po těžbě uhlí, a tak děti zažily město Most obklopené nekonečnými loukami a lesíky. Město, jehož obyvatelé aktivně využívají nespočet parků, „inlajnových“ drah, koupališť a pohodových cyklostezek.

Projížděli jsme zelenou krajinou, které lidé cílenou a pečlivou činností postupně navrací život.

Bc. Jana Hružková

PODZIMNÍ PŘÍRODA KYTLIC VŠEM UČAROVALA

Zářím začal pro všechny žáky a studenty nový školní rok. Obvykle nepatří však tento měsíc u studentů k nejoblíbenějším. Jinak tomu je však u mladých výtvarníků, studujících na zdejší sklářské škole. Nejen že se těšili již delší dobu na nové prostory a učebny své zrekonstruované školy, ale také na další společná setkání se svými německými přáteli, se kterými se již dva roky pravidelně setkávají na různých malířských kurzech, workshopech a poznáva-

cích cestách v Euroregionu Nisa. Tentokrát se v rámci projektu „Škola a sklo – inkubátor na cestě do života“ společně setkali v Kytlicích, kde pod vedením učitelů výtvarné přípravy malovali a kreslili krásy podzimní přírody. Studenti se též účastnili výtvarné soutěže, která se stala součástí tohoto společného pobytu v přírodě. Za tři dny vznikly velmi hezké malby, kresby a koláže, které byly vystaveny pro veřejnost na Obecním úřadě v Kytlicích. Porota,

v čele s ředitelem školy Pavlem Kopřivou, ocenila věcnými dary 3 nejlepší výtvarné práce českých a německých studentů. Svůj pobyt na českém území zakončili němečtí účastníci v nových dílnách naší školy, kde si pro sebe a své nejbližší vytvářeli drobné dárečky, které jim zůstanou jako vzpomínka na další velmi příjemné projektové setkání našich výtvarníků ze SUPŠS a žáků Realschule z Reichenbachu.

Mgr. Alena Lišková

Před 90 lety (v roce 1929) začal Muzejní spolek pro kraj Českolipský vydávat časopis *Bezděž*. Jeho vydávání bylo zastaveno v roce 1938, znovu obnoveno v roce 1947 a 1948. Po více jak čtyřiceti letech v roce 1990 Vlastivědný spolek Českolipska vydal 1. číslo sborníku *Bezděž*, který vychází dodnes.

Až do roku 1948 vycházel 6x ročně. Hlavním cílem bylo poukázat v německém prostředí na českou menšinu, její historii, názvy, místní zvyky, obyčeje. Obnovený *Bezděž* vychází 1x ročně. Publikováním odborných článků z historie a přírodních věd poukazuje na bohatou historii našeho regionu a přírodní krásy.

Sborník BEZDĚŽ

Přehled kulturních a přírodních poměrů Severních Čech a Lužice

Ročník VI. Číslo 2. rok 1935

Vydává český muzejní spolek pro kraj českolipský

Zajímavý článek k naší sklářské historii. Autor - František Mareš

KAMENICKÝ ŠENOV PŘED PŘEVRATEM ROKU 1918

Kamenický Šenov jest dnes vedle Boru u České Lípy nejznámější sklářské středisko na severu Čech. Sklářský průmysl má zde staleté kořeny, neboť zde měl příznivé podmínky. Sklářské huti byly totiž nejvíce zakládány v těch místech, kde se prostíraly velké lesy, tak například na Šumavě, okolo řeky Sázavy a zde, v severních Čechách, v západní části Lužických hor. V sklářských hutích se tehdy vytápělo dřívím, a proto je jejich majitelé stavěli nejraději přímo v lesích, aby měli co nejvíce dříví po ruce. Na místě, kde se nyní prostírá Kamenický Šenov, byl ještě ve 12. a 13. století neproniknutelný pohraniční hvozd. Teprve ke konci 13. století zasahuje sem německá kolonizace, přivolaná sem neprozřetelnou politikou posledních Přemyslovců. Nově přišli osadníci, patrně ze sousedního Saska, kácení na vhodných místech hvozdů a na takto vzniklých prostranstvích si stavějí potom přibytky. Ze tyto první přibytky byly vesměs ze dřeva, když sousedství poskytovalo tolik levného stavebního materiálu, rozumí se samo sebou. Ještě dnes vidíme v některých zdejších obcích mnoho dřevěných domů, například v Polevsku. Pro novou kolonizaci byla volena místa nejraději v údolích, při řekách nebo potocích, podél jejichž toku se stavělo. Vznikly tak osady podélného tvaru, některé až 2 km dlouhé. Typickou takovou osadou jest Falknov, Hillův mlýn, Horní a Dolní Prysk. Kde bylo údolí širší, tam se časem rozprostřely osady i do šířky, což je vidět pěkně na Polevsku a částečně i na Kamenickém Šenově. Nejstarší část Kamenického Šenova táhne se rovněž podél potoka v dolní části města a teprve, když nebylo v dolní části dostatek stavebních míst, počalo se město rozšiřovati směrem východním k nynější Práchni na svahu kopce. Pravděpodobně se tak nedělo dobrovolně, z volného uvážení obyvatel, ale nutily je k tomu asi poměry hospodářské. V horní části Kamenického Šenova jest totiž zvláště v zimě velmi sychravé počasí, neboť tato část je vydána napospas velice chladným větrům, jsouc na všechny strany otevřena a vysoko nad mořem položena, přes 500 m. Bývalo by výhodnější stavěti směrem k Oldřichovu, v okolí nynější české školy, kde by město bývalo přece více chráněno proti povětrnostním vlivům. Ale tu se asi narazilo na překážky povahy hospodářské, nebyly k dispozici pozemky, jež by mohli poskytnout jejich majitelé, ať to už byla vrchnost nebo sedláci, k volnému zastavění. Podobný vývoj prodělala také obec Prácheň, jejíž počátky také dlužno klásti do údolí běžícího ke Skalici, ohraničeného na jedné straně Vlčím kopcem (Wolfsberg) a na druhé straně Kravím vrchem (Kuhberg). Tomuto kopci začínají Němci v poslední době říkat Studený vrch (Kühlberg).

Tlakem poměrů musela se však obec šířiti směrem na severovýchod na otevřenou pláň, přístupnou ze

všech stran větrům, takže má dnes, zvláště v zimě, nejdrsnější podnebí v celém kraji. Komunikačně to sice bylo výhodné, zvláště když byla postavena státní silnice z Děčína do Boru.

Všechny zdejší obce byly po několik set let od svého založení jen obcemi malými s několika desítkami domů, protože zemědělská půda byla neúrodná a lesní hospodářství mnoho nevynášelo a většina lesů kromě toho byla v rukou vrchností. Proto byly také zdejší kraje řídké zalidněny. Blahodárně do osudů našeho kraje zasáhl staročeský panský rod Berků z Dubé, který byl skoro až do Bílé hory vlastníkem největší části severních Čech od Mladé Boleslavi až po Žitavu. Ke jménu tohoto rodu váže se také počátek sklářství v našem kraji. Jako byli Rožmberkové horlivými podporovateli tohoto průmyslu v jižních Čechách a na Šumavě, tak se stal dobrodincem zdejšího lidu tento rod, jenž vybudoval první hutě ve zdejších lesích, vyžádal si první skláře asi z jižních Čech, z nichž někteří poznali tajemství této výroby ve slavném středisku benátského sklářství, na ostrově Murano. Jisté je, že tento průmysl byl k nám zavlečen z Benátek přese všechna přísná opatření, jež na jeho ochranu činila tato slavná středověká republika.

Tento průmysl velmi přispěl k hospodářskému rozkvětu těchto krajů, neboť opatřil obyvatelstvu nové zdroje výživy a dal základ k dost značnému blahobytu těchto krajů. Hlavní jeho rozkvět nastává ovšem až v 19. století a tím také neobyčejně stoupá populace těchto krajů.

Ačkoliv Kamenický Šenov jest staré sklářské středisko, neměl dlouho své vlastní sklářské huti a museli zdejší rafinérii a obchodníci se sklem objednávat i na okolních hutích a i ve středních Čechách. Velké objednávky zadávali například i huti v Breitensteině u Manětína v západních Čechách, jejíž majitelkou byla paní Rücklová. Poněvadž tato huť byla nevýhodně položena, rozhodla se majitelka r. 1885 ji likvidovat a přesídlit do Kamenického Šenova, kde vybudovala toho roku huť novou. S ní také přesídlila většina sklářů, vesměs Čechů a od té doby lze mluvit o českém životě v Kamenickém Šenově. Od toho času přibýly ještě další dvě hutě, obsazené také většinou českými dělníky, takže bylo v roce 1930 v Kamenickém Šenově napočítáno 820 Čechů vedle 4436 Němců.

Český život byl u nás až do převratu velmi stísněný. Český se mluvilo v domácnostech i v továrně, neboť majitel pan Adolf Rückl byl rovněž Čech, ale národnostně dosti vlažný, zvláště od té doby, co se oženil s Němkou a vychovával své děti jen německy. Z jeho čtyř dcer ani jedna neumí česky, provdaly se vesměs za Němce a odnárodnilly se. Česká škola zde až do převratu nebyla a spolkové se Češi také nemohli nijak uplatnit. Ale přesto značná část českých sklářů

se cítila uvědoměle česky a také to navenek projevovala. Tím na sebe samozřejmě uvalovala nepřízeň, ba dokonce nenávisť Němců, zvláště činitelů obecních a místní inteligence, která byla vždycky německonacionální.

Pro svoje uvědomělé češství museli někteří zdejší čeští lidé zažít před převratem dosti šikan, o některých se chci dnes zmíniti.

Roku 1898 byl u nás založen odbor Národní jednoty severočeské. Do něho se přihlásili nejen skláři z místa, ale i hodně Čechů z České Kamenice. Tam tehdy bylo plno Čechů v pivovare hraběte Kinského a v papírně firmy Fuchs. Také tam bylo hodně živnostníků Čechů a hojnost tovaryšů. O ustavující valné hromadě byl zvolen předsedou p. Antonín Jindra, sklář u firmy A. Rückl, jednatelem byl p. Jan Vácha, elektrotechnik v papírně a pokladníkem p. Fr. Rückl, sklář u Rücklů. Když již byl odbor NJS ustaven, zavolal si majitel firmy p. A. Rückl, sám Čech, do kanceláře dělníky a varoval je před spolkovou činností a zvláště před zakládáním odboru NJS, neboť prý jest závislý na Němcích a ti jej budou bojkotovat. Odbor však přesto existoval dál, hrával hlavně česká divadla, a to v nádražní restauraci p. Knapa, kde však nebylo sálu, a proto musela být výčepní místnost rozdělena k účelům divadelním španělskou stěnou na 2 místnosti. Na jeviště, které bylo v jedné části zřízeno, muselo se lézt po žebříku ze zahrady.

Roku 1900 zavítal do Kamenického Šenova místodržitel a byl přivítán představiteli města a obyvatelstvem s velkou slávou. Češi zakoupili a vyvěsili na továrnách a domech, v nichž bydleli, český prapor. Na rozkaz firmy musel však býti sundán a sděleno, že jest možno vyvěsiti jen prapor v německých barvách. Roku 1907 bylo zavedeno všeobecné hlasovací právo a dělníci poprvé volili do říšské rady. Kandidoval zde za něm. Soc. demokracii posl. Reizner, kterého volili i Češi.

Bolavou stránkou, jako zde všude na severu, byla otázka školy. Českých škol zde nikde nebylo. Musely tedy děti navštěvovat jen školu německou.

Roku 1910 bylo sčítání lidu a při něm projevili naši skláři značné národní sebevědomí. Před sčítáním lidu přinesl strážník do kanceláře sčítací tiskopisy jen německé. Pan Jílek vlídně jej upozornil, že si dělníci přejí tiskopisy českoněmecké, jiné odmítli vyplnit. Bylo usneseno vyslat dvoučlennou deputaci k okresnímu hejtmánství do Děčína a žádati dvojazyčné tiskopisy. Na rázné prohlášení deputace, že čeští obyvatelé německé tiskopisy nevyplní, jim byly tedy vydány. V této době bylo tedy v Kamenickém Šenově 430 Čechů.

Drahomíra Liptáková

Laskavě zapůjčeno z archivu pana Karla Hruška

UDÁLOST MĚSÍCE

VZPOMÍNKA NA SAMETOVOU REVOLUCI V LIBERCI

Jak probíhal převrat v tehdy Československé socialistické republice si v průběhu listopadu připomene celá naše zem. I v našem kraji se chystá mnoho akcí na připomenutí 30. výročí sametové revoluce. Jejich přehled je k dispozici na webových stránkách Libereckého kraje.

Na náměstí Dr. E. Beneše v Liberci bude od 4. do 19. listopadu k vidění tematická výstava fotografií na panelech, na jejichž realizaci se významně podíleli žáci Střední školy Kateřinky – Liberec. Její slavnostní vernisáž se bude konat 17. listopadu od 10 hodin. Vernisáž zahájí celodenní program na náměstí, který bude věnován vzpomínce na události revoluce a doby bezprostředně po ní v Liberci. Bude také odhalen objekt připomínající významnou událost roku 1989.

Sedmnáct zastavení listopadu je název komponovaného pořadu k 30. výročí listopadu 1989, který uvede Divadlo F. X. Šaldy 17. listopadu 2019 v 17 hodin a 11 minut. Pořad bude obsahovat jak hudbu, tanec i filmové

záznamy z událostí listopadu 1989 v Liberci, tak svědectví přímých účastníků. V divadle také bude pokřtěna nová kniha s názvem *Liberec 89, sametová revoluce*. Vzpomínkový večer pořádá spolek G300 ve spolupráci se Statutárním městem Liberec a za podpory Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR. Pořad bude v přímém přenosu vysílán na velkoplošnou obrazovku na náměstí Dr. E. Beneše. ←

Text: Květa Šírová

Foto: pohled na účastníky manifestace v Liberci, kteří se na tehdejší Mírové náměstí nevešli a zaplnili i přilehlé ulice
Foto: Milan Drahoňovský

NA KRAJI

DNY GIS V LIBERCI PO DEVATENÁCTÉ

Oblíbená akce, kde je možné se seznámit s geografickým informačním systémem, a to formou interaktivních stanovišť, posterů a zajímavých přednášek, se bude konat ve dnech 12. až 14. listopadu 2019 v prostorách budovy G Technické univerzity v Liberci. V letošním roce bude zaměřena zejména na mapování vody a sucha. Třídenní dopolední program Dnů GIS bude tradičně věnován žákům základních středních a vysokých škol, podvečerní program pak bude zaměřen i na širokou veřejnost. V rámci akce se uskuteční také výtvarná soutěž. Veškeré informace o konání Dnů GIS včetně možnosti přihlášení pro školy jsou k dispozici na dnygis.tul.cz.

VEŘEJNÁ PROJEDNÁVÁNÍ STRATEGIE ROZVOJE LIBERECKÉHO KRAJE 2021+

Od poloviny roku 2018 probíhají práce na tvorbě základního strategického dokumentu pro území Libereckého kraje, a to Strategie rozvoje Libereckého kraje 2021+. Do procesu zpracování tohoto dokumentu je zapojeno přibližně 300 lidí z řad odborné i laické veřejnosti, a to formou 15 pracovních skupin. Návrh dokumentu bude představen a projednáván od konce listopadu do poloviny prosince 2019 na deseti místech na území kraje. Bližší informace k termínům projednávání i vlastního dokumentu jsou umístěny na webových stránkách www.kraj-lbc.cz/srlk.

ŽENOU REGIONU LIBERECKÉHO KRAJE JE KAMILA DVOŘÁKOVÁ

Kamila Dvořáková si ocenění Žena regionu převzala v Oblastní galerii Liberec za přítomnosti všech finalistek soutěže a představitelů Libereckého kraje. Foto: Jaroslav Appeltauer.

Vítězkou jubilejního desátého ročníku prestižního ocenění Žena regionu se za Liberecký kraj stala Kamila Dvořáková, zakladatelka projektu na podporu malých výrobců Koza z Mimoneš. V hlasování veřejnosti obdržela v konkurenci dalších devíti finalistek z Libereckého kraje nejvíce hlasů. Projekt Koza se zaměřuje na originální

bytové doplňky, nákupní i volnočasové tašky, plyšové hračky a další. Svou kvalitní prací z kvalitních materiálů šíří nová Žena regionu dobré jméno české práce za hranice kraje i České republiky. Ve volném čase se Kamila zabývá charitativní činností v oblasti útulků pro kočky a aktivně podporuje programy kastrací venkovních koček.

LIBERECKÝ KRAJ SBÍRÁ PROJEKTOVÉ ZÁMĚRY

Vložit informace o připravovaných záměrech či projektech a následně získávat důležité informace ohledně financování projektů, či jiných vyhlášených výzvách z evropských, národních, nebo krajských zdrojů je nyní možné díky RAP 2020. Jedná se o databázi projektových záměrů Regionálního Akčního Plánu (RAP) Libereckého kraje, který mapuje připravenost a možnosti osob či institucí realizovat své projekty, nejen z Evropských strukturálních fondů, ale také prostřednictvím národních či krajských finančních zdrojů. Díky tomuto mapování lze snadněji identifikovat požadavky a potřeby kraje pro alokaci finančních prostředků a efektivnější rozvoj celého regionu. Zaregistrovat se do databáze může každý, a to na rsk@kraj-lbc.cz.

DEMOLICE V RALSKU POKRAČUJÍ

Liberecký kraj převzal v roce 2007 od státu část vojenského prostoru Ralsko. Nyní se v něm nachází ještě několik desítek objektů v havarijním stavu. Kraj i letos bude pokračovat v jejich demolici, protože chce z tohoto prostoru vytvořit bezpečné a čisté místo. V roce 2019 vyšly bourací práce doposud na necelých 6 milionů korun. Do konce roku kraj zbouřá ještě dalších 10 nevyhovujících budov za téměř 9 milionů korun. Celkem jsou letošní náklady na likvidaci zchátralých objektů bezmála 15 milionů. Od roku 2011 bylo ve vojenském prostoru Ralsko zbouřáno 26 objektů. K zemi šel například Kulturní dům, Generální štáb, dvě kotelny a další přidružené objekty.

INVESTUJTE POD JEŠTĚDEM

Liberecký kraj provozuje bezplatný portál s názvem Investuj pod Ještědem. V databázi je průběžně aktualizovaný seznam brownfields, greenfields a dalších investičních příležitostí, které jsou v Libereckém kraji k dispozici. Portál obsahuje aktuální informace pro investory, nabídku poradenství, spolupráce a podporu při hledání lokality pro investice. Více na <https://investujpodjestedem.cz/>. ↩

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Vzpomenete si, co jste dělali 17. listopadu 1989?

MICHAEL CANOV (SLK)

Svobodná Evropa vysílala o smrti studenta M. Šmída. Trénoval jsem v Chrastavě fotbalové záčky a zařídil jsem, že se na začátku utkání další den držela minuta ticha. Následovalo zapojení do protestů, účast na generální stávce a zakládání OF v Chrastavě.

ROMAN BARAN (ANO 2011)

V tu dobu jsem byl na vojně. Ten večer jsem měl jít do služby, ale rozkazem šel někdo jiný, protože jsem byl vysokoškolák. 18. listopadu nás (bývalé vysokoškoláky) zavřeli do tělocvičny a tam jsme byli pět dní. Následující měsíc jsme nesměli do služby, na vycházky a neměli přístup ke zbraním.

JOSEF ŠEDLBAUER (ZPLK)

Byl jsem na studentské demonstraci v Praze na Albertově.

VÍT NĚMEČEK (ODS)

17. 11. 1989 jsem byl ve službě na chirurgickém oddělení. Dodnes si vzpomínám, že o nepokojích a střetu demonstrantů s policií jsem se poprvé doslechl z rádia na sádromně jablonecké nemocnice, kde jsme ošetřovali dítě se zlomeninou bérce.

JAN MEČL (ČSSD)

17. listopadu 1989 jsem po ukončení medicíny povinně sloužil jako lékař četař absolvent u stíhacího letectva protivzdušné obrany státu. Tento den jsme měli školení v Praze a tak jsem události na Národní třídě přímo zaznamenal, i když ve vojenské uniformě.

RADOVAN VÍCH (SPD-SPO)

17. listopad 1989 je pro mě osobně vzpomínka na brutální zásah represivních složek proti našim lidem v boji za demokracii. Touhu po rozsáhlých politických změnách ale následně zhatila amnestie prezidenta Václava Havla, jeho likvidace domácího zbrojního průmyslu, kterou dorazily privatizační kauzy.

MILOŠ TITA (KSČM)

Vlastně ano, jako posluchač dálkového studia VŠDS v Žilině jsem se připravoval na zkoušky a konzultace, které jsme měli naplánované v Praze na dny 20. a 21. 11. 1989. Prostě všední den pracujícího – studujícího za své.

↩

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na liberecky-kraj.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

- 1 | Milan Drahoňovský, autor mnoha publikací o přírodních památkách naší republiky, ale zároveň reportážní fotograf s velkou praxí v regionálních novinách. Foto: archiv M. Drahoňovského.
- 2 | Trio porotců zleva: Milan Drahoňovský, Miloš Kirchner a Zdeněk Lín při besedě s účastníky fotografické soutěže pořádané v rámci Krajských slavností v Jablonci nad Nisou v roce 2010. Foto: archiv LK.

OSOBNOST KRAJE

MILAN DRAHOŇOVSKÝ

Fotograf a liberecký patriot, který prožil sametovou revoluci v Liberci. Na rozdíl od většiny obyvatel republiky měl při ruce fotoaparát, kterým dění kolem převratu v tehdy Československé socialistické republice zaznamenal. Z těchto chvil vydal v roce 1990 společně s Pavlem Michalem unikátní brožuru s fotografiemi. Dnes je s kolegou Lubošem Tlustým jedním z největších vydavatelů kalendářů a pohlednic v kraji a vlastní rozsáhlou fotobanku přírodních krás i památek našeho kraje.

Jaká byla atmosféra převratu v Liberci? Měl jste strach? Nikdo vlastně nevěděl, jaký bude výsledek?

Strach jsme samozřejmě měli, ale byli jsme mladí a šli jsme do toho po hlavě. Moc jsme si to nepřipouštěli. Naše generace nezažila perzekuce padesátých let, toto období nám bylo režimem zatajované. Člověk to sice z doslechu věděl, ale neměl to nijak historicky podložené. Atmosféra těch dní byla ale úžasná. Poznával jsem spoustu nových skvělých lidí, chodili jsme do divadel, kde vystupovaly různé osobnosti. Veřejně se potkávali lidé, to před tím vůbec nebylo možné.

Jak jste se o dění v Praze dozvěděl?

O událostech v Praze jsem se dozvěděl až v pondělí 20. listopadu 1989. V neděli večer jsem se vracel z Českého ráje z chalupy a vzhledem k tomu, že to byla doba bez mobilů, tak se informace nešířily tak rychle. V pondělí ráno jsem vyšel z domova na dnešní Masarykovu třídu (tehdy Leninovu) a vidím průvod studentů. To byl první průvod a moje první fotografie, jak šli studenti ze stávební průmyslovky. Pracoval jsem tehdy jako fotograf novin Vpřed. V redakci už se vědělo, co se stalo v Praze. Přišli i zprávy, ať do Prahy na manifestace nejezdíme, že na příjezdech

do hlavního města stojí Veřejná bezpečnost a nikoho do města nepouští. Byla to záměrně vypuštěná dezinformace STB, aby zabránili protestům proti režimu. Z liberecké redakce jsme byli tři, kteří se do dění zapojovali, Milada Medková, Jarda Sedlák a já, který to všechno fotil.

Setkal jste se i s negativními reakcemi na změnu režimu?

Revoluce trvala několik týdnů. Pro mě byl hlavní zlom, když do Liberce přijel Karel Kryl. Když už režim pustil Kryla koncertovat studentům do Liberce, nestřílelo se a nezasahovala policie, tak byl asi opravdu konec vlády komunistů. Devět dní po sedmáctém listopadu se konala generální stávka, to už bylo vše úplně jinak. Negativní reakce v podstatě nebyly. Lidé měli strach jen ze začátku. Spousta lidí na náměstí raději ani nešla. Kamarádi se mě ptali, jestli se nebojím. Starší lidé byli rezervovaní, ale zároveň nadšení. Až trochu později přišli mezi nás a radovali se. V to pondělí, kdy byla první manifestace v Liberci, ještě nikdo moc netušil, že se opravdu něco děje a že to bude mít takový dosah.

V průběhu událostí asi nebylo příliš času na odpočinek. Spal jste vůbec?

Spal. Měli jsme napilno, ale byla jiná doba. V novinách to chodilo úplně jinak než teď. Noviny vycházely dvakrát v týdnu. V pondělí se napsal článek, do večera jsem k němu musel dodat fotky a v úterý noviny vycházely. Pokud se ale článek nedostal do tiskárny včas, tedy do tří hodin do odpoledne nebo chyběly fotky, tak vyšel až v pátek. Víc se toho dělo na ulici, než v novinách.

Z množství fotografií, které jste pořídil, je nějaká, která vám utkvěla v paměti?

Fotek bylo hrozně moc. Pomohli mi kamarádi z Kalendáře Liberecka, kteří věnovali strašně moc času jejich skenování. Díky tomu jsou snímky k dispozici jak pro výstavy, tak pro vydání nové knihy s názvem *Liberec 89, sametová revoluce*, která bude pokřtěna v rámci oslav 30. výročí revoluce. Fotografie pro publikaci jsme vybírali podle vypovídacích schopností, ale také podle toho, zda se nám podařilo identifikovat místnosti nebo lidi, kteří na nich jsou. Kniha je plná akčních záběrů a příběhů konkrétních lidí. Je tam například fotografie, kdy kamarádi z Kailova vrchu sundávají jednu z posledních rudých hvězd na Základní škole U Soudu v Liberci. Na pořízení snímku si mě vyžádali.

Jaká byla doba po revoluci?

Po revoluci jsem pracoval ještě dva roky v redakci, až do chvíle, než začaly vycházet bulvárni plátky a než byly naše noviny zprivatizovány. Tu dobu nejlépe charakterizuje výrok, že šlo o čestnou privatizaci, protože pro ni hlasovali i ti, které nepodplatili. Šikovní lidé šli do privatizací, další do soukromého podnikání. V té době ale moc nešly sehnat prostory pro podnikání ani telefonní linky. Muselo se uplácat, aby tyhle, dneska naprosto běžné věci fungovaly. Spouště lidí se podařilo rychle zbohatnout. Dva roky jezdili v drahých autech a třetí rok se vraceli ke svým původním profesím, protože všechny peníze utratili... Obchody se dařily díky známým. Všechno bylo předražené, hlavně nemovitosti. Nebyl žádný internet, kde by sledovaly veřejné zakázky. Když jste si chtěla domluvit pracovní schůzku, nechala jste vzkaz na záznamníku a doufala, že se vám někdo ozve. ←

Autorka rozhovoru: Květa Šírová

1

KRAJEM

JAK ŠEL ČAS S BENEŠOVÝM NÁMĚSTÍM V LIBERCI

Náměstí Dr. E. Beneše je asi nejvíce událostmi exponovaným místem v Libereckém kraji, místem, kde se psala historie. Lidé se na náměstích, srdcích měst, shromažďují po staletí. Připomeňme si proto, jak šel čas v průběhu 20. století. Dalo by se říct, že historii minulého století začala psát sama dominanta náměstí – budova radnice. Ta sice byla dostavěna již v 19. století, ale téměř na jeho konci. Veřejnost si novou stavbu v plné kráse mohla poprvé prohlédnout na Velikonoce 2. a 3. dubna 1893. Radnice je postavena podle návrhu vídeňského architekta Franze Neumanna. Základní kámen byl položen 30. září 1888. Stavbu prováděla tehdy známá firma Sachers a Gärtner. 22. září 1891 byla na vrcholu hlavní věže vztyčena socha plechového rytíře.

Náměstí zažívalo ve své historii veselé i napjaté chvíle. Mnoho lidí na jeho dlažbě přišlo o život. Pamětníci jistě vzpomenou na události 21. srpna 1968, kdy po vpádu armád spřátelených zemí Varšavské smlouvy přišlo na náměstí před libereckou radnicí o život několik lidí a mnoho jich bylo zraněno. Na zdi radnice tuto událost připomíná plastika znázorňující kus tankového pásu se jmény obětí od akademického sochaře Jiřího Gdovína. Sovětský tank tehdy při neopatrné

manipulaci narazil do podloubí domu a pod troskami domu zahynuli tři lidé. Další se stali obětí zběsilé střelby. Tyto okamžiky připomínají už jen fotografie tanků a vyděšených lidí, které zachytil liberecký fotograf Václav Toužimský. Za snímky obdržel v roce 2018 Poctu hejtmana Libereckého kraje.

Naštěstí ale „Benešák“ pamatuje i chvíle šťastné, kdy v naší zemi opět zavládla svoboda. Psal se listopad 1989 a na náměstí od Technické univerzity v Liberci přišli studenti, kteří protestovali proti komunistickému režimu. Sešlo se tolik mladých lidí, že 21. listopadu se na náměstí nevešli a zaplnili i přilehlé ulice. Manifestace, která byla původně ohlášena jako ekologická, přerostla ve spontánní akci na podporu studentů. Mítinky se pak opakovaly každý večer.

Od té doby se na náměstí shromažďují lidé spíše za účelem pobavení se či připomenutí historických událostí. Konají se zde trhy u příležitosti svátků vánočních, velikonočních, či jiných svátků, které doprovází kulturní program. Lidé se zde také schází, aby vzpomněli na oběti minulých režimů a vzdali čest jejich památce. Stane se tak i 17. listopadu 2019 na 30. výročí sametové revoluce. ←

Text: Květa Šírová

- 1 | 1989 – generální stávka v Liberci. Foto: Milan Drahoňovský.
- 2 | 1909 – Alstadter Platz, dnes Náměstí Dr. E. Beneše. Pohlednice z roku 1909. Pohlednice převzata z www.fotohistorie.cz.
- 3 | 1938 – před libereckou radnicí – poslední nástup sudetoněmeckého Freikorpsu před tím, než byl rozpuštěn. Foto převzata z www.liberecky.denik.cz.
- 4 | 1939 – německá okupační vojska přijela do Liberce. Foto převzata z www.libereckadrba.cz.
- 5 | 1968 – sovětský tank bourá podloubí na Benešově náměstí v Liberci. Asi nejznámější fotografie z 21. 8. 1968 od Václava Toužimského.

2

3

4

5

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČO: 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 11/2019 vyšlo 1. listopadu 2019, uzávěrka byla 15. října 2019.

magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk

Liberecký kraj

KLUB SENIORŮ – NAŠE AKCE

Po delším čase bych se s vámi čtenáři listů opět rád podělil o dění v klubu seniorů. Přesto, že se aktivita a účast členů v horkém létě o něco omezila, často i hlídáním vnoučat o prázdninách, tak v posledních několika týdnech bylo akcí dosti.

Jako každoročně, i letos nám byla Libereckým krajem 3. září nabídnuta účast na setkání seniorů z regionu Nisa. S německými a polskými přáteli jsme se tentokrát sešli v malebné vesnici Pěnčín nedaleko Turnova. Program byl tentokrát-

te zaměřen na pěstování a zachování starých ovocných odrůd. Zároveň jsme byli požádáni, abychom referovali o činnosti a aktivitách jednotlivých klubů z Čech, Německa a Polska. V odpoledních hodinách jsme navštívili moštárnu a sušárnu ovoce i obnovovaný sad pro zachování starých druhů ovoce v obci Vyskeř, kde proběhlo i rozloučení.

Naši senioři rádi jezdí na podzimní Zahradu Čech. Proto po domluvě se zahrádkáři Nový Oldřichov rádi tuto akci s nimi navštěvujeme. Tak tomu bylo i letos 17. září a jistě toho nikdo nelitoval, což ukazovaly i nákupy různých výpěstků a rostlin na zvelebení zahrádek.

Hned další týden naší akcí byla oslava narozenin. Protože jsme byli dva úterky, kdy je naše pravidelné setkání, na cestách, sešlo se 24. září za vysoké účasti více oslavenců naráz, a k tomu rovnou čtyři! Oslava proběhla jako vždy ve velmi hezké atmosféře a našim členkám byly předány květiny ke kulatým výročí.

Ten samý týden, ve čtvrtek 26. Zář, jsme se již v 06:30 hodin vydali na již dle

plánovaný výlet, a to na jeden nejhezčí zámek v Posázaví - Konopiště. Přestože jsme vyjeli dosti brzo, spoustu času jsme ztratili průjezdem Prahou, a tak nás již krátce před desátou hodinou telefonicky naháněli, zda dorazíme včas. Po dohodě nás ochotně posunuli o 30 minut a my vše zvládli. Na parkovišti nás už očekával vláček, kterým jsme dojeli nahoru k zámku na prohlídku, kde nás v hradním příkopě uvítal krásný černý medvěd Jiří. Zámek, který vlastnil rod Habsburků, konkrétně korunní princ Ferdinand d' Este, který byl vášnivým lovcem, je plný různých trofejí. Při prohlídce zámeckých pokojů, kde mimo nádherného nábytku a obrazů nás zaujaly i lustry vyrobené v našem městě. Poté jsme měli možnost si prohlédnout i střelnici, která je umístěna ve sklepeních zámku. Jsou zde ručně malované terče, zbraně a hlavně trofeje. Protože nám patřičně vyhládlo, zašli jsme do zámecké restaurace, která nám byla doporučena, a udělali jsme dobře. Nejen že byla stylová, s krásnými zámeckými a mysliveckými obrazy, ale především s velice dobrou, chutnou a cenově dostupnou kuchyní. Všichni si velice pochutnali. Po dobrém obědě jsme se ještě prošli zámeckými zahradami. Většina šla poté k parkovišti pěkným anglickým parkem, a ti, kterým

delší chůze dělá problémy, využili opět vláček, který ale jel jinou cestou, a to kolem bažantnice a ohrady s daňky, jeleny a černou zvěří. Na parkovišti, v krásné stylové kavárně, při dobré kávě nebo zmrzlině jsme si sdělovali dojmy z proběhlého dne. Krátce před třetí hodinou jsme se vydali k domovu, kam jsme dorazili okolo 18. hodiny. I když se to zdá neuvěřitelné, opět jsme měli štěstí, trefili jsme se mezi deštivé dny, celý den bylo krásně slunečno a teplo. Každý, kdo byl na tomto zájezdu, si pochvaloval, neboť vše proběhlo v klidu, pohodě a při hezkém počasí. Však se už někteří ptali, kam vyrazíme příští rok.

Po loňských dobrých zkušenostech jsme se i letos rozhodli oslavit Den seniorů v kulturním středisku CVAK Nový Oldřichov a opět jsme udělali dobře. Prostory restaurace byly upraveny, stoly lehce přizdobeny a obsluhou jsme již byli očekáváni. Po slavnostním zahájení si za hudby p. Kronavetra někteří nedočkaví senioři na úvod zatančili. Asi po hodině mezi nás zavítali představitelé města, a to pan místostarosta Petr David a kulturní referentka, paní Ing. Klára Machová. Naším

seniorům řekli pár hřejivých slov a všem členům předali nádhernou květinu, která vždy mile potěší. Poté s námi ještě poseděli, podiskutovali a vyfotili se. Debata byla přerušena jen podávanou chutnou večeří. Zábava se opět rozproudila až do večerních hodin za přispění hudby a tance. Den seniorů jsme oslavili za velké účasti velice hezky a večer si senioři pochvalovali.

Jak vidíte, naši členové jsou pořád akční.

Za klub seniorů Jan Heidrich

MÍSTNÍ POVĚSTI Z KALENDÁŘE MÁLOTŘÍDNÍCH ZÁKLADNÍCH A MATEŘSKÝCH ŠKOL ČESKOLIPSKA A NOVOBORSKA – ČÁST DEVÁTÁ

Milí čtenáři, v tomto čísle našeho městského periodika se loučíme s velice zajímavými pověstmi z našeho kraje. Věřím tomu, že jsme se společně o leccos oboha-

tili. Jsem zvědavý, čím nás překvapí kalendář málotřídních škol na rok 2020.

V posledních dvou pověstech se vydáme do srdce Máchova kraje, na Bezděz a „Má-

cháč“, místa nám všem důvěrně známá. Ne všichni však známe i pověsti z těchto míst, tak si i tentokrát pěkně počtete.

Petr David - místostarosta města

O VZNIKU BEZDĚZU

Na hrázi Máchova jezera, ve Starých Splavech, stojí dodnes mlýn. V něm žil kdysi mladý mlynář. Měl rád život, rád se veselil a poseděl se sousedy. Protože při tom trochu pozapomínal na práci, často se mu nedostávalo peněz. Sousedi

už mu nechtěli půjčit, a tak se jednou tak rozčílil, že pronesl osudovou větu: „*Ať si mne tady čert vezme, když už mi nikdo ani půjčit nechce!*“

Co se nestalo! Zjevil se čert a už si mnul ruce, jak mlynáře za jeho slova vezme

Jen co si pláclí, odletěl pryč. Mlynář zatím přemýšlel, jak se z toho vykroutit, ale pranic ho nenapadlo. Najednou se za ním objevila stará babice a dala mu výhodnou nabídku. Pokud se s ní ožení, tak mu prý pomůže. Řekl jí, že pokud vyvázne, rád se stane jejím mužem. Babice mu dala zástěru, která prý unese nekonečně hlíny a kamení. Večer se čert i mlynář sešli nedaleko jezera. Odstarovali a začali vršit své kopce vedle sebe. Ať čert dělal, co dělal, mlynářův kopec byl vždy o něco větší – právě díky kouzelné zástěře.

Najednou se ozvalo zakokrhání kohouta a čert odešel s nepořízenou. Mlynář měl radost, že vyvázl, ale jen do chvíle, kdy si vzpomněl na svůj slib ošklivé babici. Jaké však bylo jeho překvapení, když ve své světnici našel nádhernou dívku. Ta mu děkovala, že ji osvobodil ze zakletí, které už ji mnoho let sužovalo. A byla svatba! Mlynář svou druhou šanci využil a celý život prožili šťastně až do smrti.

Matěj Vencovský, 3. ročník

s sebou do pekla. Jenže komu by se do pekla chtělo. A tak si mlynář vymyslel sázku. Kdo navrší od setmění do kohoutího kokrhání větší kopec, vyhraje. Pokud to bude mlynář, zůstane na světě, pokud čert, nic už peklu nezabrání sebrat mu duši. Samozřejmě že si pekelník věřil a sázku přijal.

MYŠÍ HRÁDEK

Druhou tvrzí byl známý Myší hrádek, zbudovaný na pískovcové skále Dokského rybníka. Malá obdélníková tvrz s věží byla chráněná vodní plochou a stejně jako Kluček byl i Myší hrádek jen bezvýznamným sídlem drobné chudé šlechty.

Dnes už známe jen jedno jediné jméno, které nám dochovaly jak písemné zprávy, tak i legenda - jméno Jana Pancíře z Kosořic. Tento bezesporu zajímavý muž byl patrně držitelem obou tvrzí a jako většina chudé šlechty také on našel zajištění ve službách bohatého rodu. Byl povinen manskou službou Jindřichu z Michalovic z významného rodu Markvarticů, v letech 1453-4 byl dokonce purkrabím na markvartickém hradě v Mladé Boleslavi.

Pancířů bylo v české historii povícero a mnozí z nich měli velice blízko k divokému životu loupeživých rytířů. Také Jan z Kosořic byl patrně velice drsný muž, spíše voják než správce, o tom svědčí

i jeho přízvisko. Rovněž penězi neoplýval. Jeho Kluček byl chudičký a jako většina těchto venkovských tvrzí připomínal spíše větší srub za palisádovým plotem. Druhou tvrz si pancíř vystavěl na skále Dokského rybníka, měla výhodnou polohu a prý se mu stala bezpečnou základnou pro lupičské řemeslo. Její majitel přežil ve vzpomínkách lidí pro svou krutost a bezcitnost a těžko dnes odhadneme, co je pravda a co přidala fantazie dalších staletí. Vypráví se dokonce, že jednou v čase velké neúrody a hladu nechal Pancíř zahubit zoufalé lidi prosící o chléb.

Podle pověsti pak přišel trest. Z polí a luk kolem rybníka se začaly sbíhat myši, přeplavaly na skálu a vnikly do tvrze. Byly malé, ale byly všude a byly jich tisíce. Nejprve zhlty obilí a zásoby, pak zaútočily na samotného Pancíře a jeho druhy. Proti pištící lavině nepomohly zbraně a na útěk bylo již pozdě, nepřežil nikdo. Jak hlodavci přišli, tak

i zmizeli, a zůstala jen pustá, opuštěná tvrz.

Hrůzyplné vyprávění o bezcitném pánovi a jeho děsivém konci vzniklo patrně spojením dvou pramenů. Prvním byl skutečný život Jana Pancíře z Kosořic, který dobrotivým ochráncem chudých rozhodně nebyl. Lidé mu přáli, co mohli špatného, a věřili v nadpřirozenou odplatu za jeho černé skutky.

Pancíř byl asi skutečně lapka a postrach okolí. Když už začínal mít horkou půdu pod nohama, naložil cennosti a pod rouškou noci uprchl. Tvrz byla na jednu pustá, pán i se svými hrdlořezy byl pryč, zmizeli koně, zásoby i naloupené bohatství. Roztroušené zbytky zrní a potravin nalákaly do tvrze myši, takže když se po několika dnech vesničané odvážili do tvrze, míchali se jim hlodavci pod nohama. Tak zřejmě vznikl konec příběhu, jak se vypravuje dodnes.

ZŠ a MŠ Doksy - Staré Splavy

VE DVOU VE HVĚZDĚ

V pátek 18. října vstoupil 18. festivalový ročník Lípy Musicy do své závěrečné třetiny. Premiérově v kamenickošenovském kubistickém kině Hvězda poznamenaném socialistickou rekonstrukcí festival nabídl populární večer se zpěvačkou Lenkou Novou a klavíristou Petrem Maláskem. Koncert byl pokračováním turné Ve dvou, které umělci započali v loňském

roce a na kterém představují písně z alba Čtyřicítka. Novinkou bylo zařazení dvou nových písní z chystané nahrávky Dopisy. Působivé texty Michala Horáčka byly tématicky věnované generaci čtyřicátníků, jejich radostem, strastem, novým láskám, ale i zklamáním. Texty zhudebnila sama Lenka Nová a další autoři převážně české klubové scény. V do posledního místa zaplněném kině rozvinula Lenka Nová plně a osobitě svůj sametový alt, který na klávesy instinktivně a citlivě podpořil vynikající Petr Malásek. Nová večer odlehčila i mluveným slovem a pobavila publikum lidsky otevřeným přístupem. Vedle krásného hlasu, profesionality a noblesy na pódiu zůstává Lenka Nová duší a srdcem především obyčejnou ženou, která

prožívá peripetie všedních dnů a nepřestává věřit v lásku a životní naplnění. Šansonový večer atmosférou připomínající večery s Hanou Hegerovou, kterou Lípa Musica představila v historii dvakrát, byl vítaným a příjemným zpestřením klasické hudební řady festivalu a setkal se s vřelým přijetím publika.

Lucie Johanovská

SPOLEK ŽEN NA VÝLETĚ

V sobotu 12. 10. se za krásného slunečného rána vydaly členky SŽ na letošní poslední výlet. Dopoledne jsme měly na programu návštěvu zámku ve věnném městě našich královen, Mělníku.

Něco málo z historie: již v 9. století se zde nacházelo na vyvýšenině staroslovanské hradiště Pšov, jehož jméno bylo odvozeno od názvu slovanského kmene Pšovů. Dle Kosmovy kroniky prodal poslední kníže Pšovů svou dceru Ludmilu za českého knížete Bořivoje. Ludmila zde často pobývala a vychovala zde svého vnuka Václava.

Král Karel IV. se zasloužil o zdejší pěstování révy. Nechal z Burgunska a Champagne přivést vinnou révu a dal tak pod-

mět k rozvoji mělnického vinařství.

Mělník se v minulých staletích stal také domovem našich tehdejších královen.

Traduje se, že zde žilo 23 českých královen a princezen.

Mělnický zámek se stal sídlem rodu

Lobkowiczů, kteří se sem opět vrátili v r. 1992.

Po obědě v restauraci „Na Štěpáně“ jsme pokračovaly v našem programu návštěvou zámku Veltrusy. Ten od r. 1698 do r. 1945 vlastnil rod Chotků. Po tomto roce odešli majitelé do NSR. V roce 1970 oba manželé postupně zemřeli bez potomstva. Zámek má krásné interiéry a postupně se opravují další, které budou příští rok zpřístupněny (po záplavách). K zámku patří také krásný park s oborou.

Náš výlet, tak jako vždy, doprovázelo nádherné počasí, čemuž se nelze divit. Neboť jak se říká: „Když cestují andělé, tak je krásně“.

Olga Pröllerová - předsedkyně

SETKÁNÍ S PETEREM RATHEM

V prosinci 2019 proběhne v Kulturním, literárním a vzdělávacím centru setkání s panem Peterem Rathem z vídeňské firmy J. & L. Lobmeyr, který působil dlouhá léta v Kamenickém Šenově. Přesný termín bude uveden na plakátech.

VÝZVA K ÚČASTI NA VÝSTAVĚ

Ač máme teprve listopad, rády bychom včas oslovily všechny zájemce, kteří by se chtěli podílet na letošní vánoční výstavě v muzeu – zapůjčením betlému či jiné vánoční dekorace nebo svými vlastními výrobky. Práce mohou být z různých materiálů, podmínkou je, aby se tematicky dotýkaly Vánoc. Těšíme se tedy na všechny perníkářky, krajkářky, řezbáře a všechny ostatní tvůrčí duše – pravidelně vystavující i nové tváře.

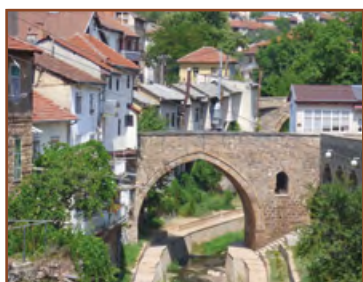
Vánoční výstava bude letos zahájena 5. prosince a potrvá do středy 18. prosince 2019. Zapůjčené betlémy a dekorace vrátíme před vánočními svátky.

Budete-li mít zájem se účastnit, přihlaste se, prosím, na tel.: 487 712 040 nebo na muzeumskla@kamenicky-senov.cz do 15. listopadu 2019.

Pozvánka na cestopisnou besedu ve středu 27. listopadu od 17.00 hodin.

AUTOSTOPEM PO SEVERNÍ MAKEDONII, OPOMÍJENÁ VÝ-
CHODNÍ ČÁST

Během besedy s promítáním procestujeme Severní Makedonii, zejména její východní část, která neprávem patří mezi nepřilíš navštěvované části Balkánu. Spatříme majestátní hory, půvabné kaňony i skalní útvary, rozvaliny antických měst, půvabné vesničky s bohužel postupně zanikající lidovou architekturou, středověké kláštery a kostely nezděná zdobené rozsáhlými soubory fresek. Prohlédneme si několik měst, včetně starobylého Kratova, které ve středověku bohatlo díky těžbě zlata a kde se dodnes dochovalo několik malebných mostů. Neopomineme ani metropoli Skopje s pamětihodnostmi i novodobou, značně megalomanskou, architekturou. Vystoupáme také na horu Kokinu, kde v dávných dobách fungovala obdivuhodná observatoř. Povíme si i mnohé ze života místních obyvatel.

metropoli Skopje s pamětihodnostmi i novodobou, značně megalomanskou, architekturou. Vystoupáme také na horu Kokinu, kde v dávných dobách fungovala obdivuhodná observatoř. Povíme si i mnohé ze života místních obyvatel.

Výstava k 30. výročí sametové
revoluce

Budeme moci nahlédnout do soudobých novin roku 1989, které nám ukáží obraz sametové revoluce. Výstava bude instalována v prostorách knihovny po dobu měsíce října a listopadu.

Sbírka na útlek letos trochu jinak ÚTULEK PRO OPUŠTĚNÁ ZVÍŘATA BONA V KOZLECH U ČESKÉ LÍPY

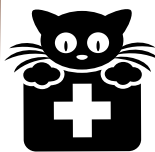
Letošní rok patřil bohužel nevídanému příjmu kočiček. Během léta jsme začali mít už nedostatek míst pro jejich umístění, a tak jsme museli dokoupit několik voliér a boudiček, na jednu z nich jste nám i přispěli finančně, za což ještě jednou děkujeme! Nicméně tyto boudičky jsou bohužel vhodné jen přes léto a všechny kočičky na zimu musíme přesunout do vhodnějších prostor, které ale bohužel už nemáme. Nejlepším řešením by byla koupě dřevěné chatky, kde by kočičky měly dostatek prostoru, tepla a sucha. Bohužel taková chatka je pro nás momentálně pouhým snem, neboť stojí kolem 20 tis. a to si jako soukromý útulek nemůžeme dovolit zakoupit. A proto jsme chtěli poprosit Vás, kteří zvažujete letos naše kočičky obdarovat vánočními dárky, abyste nám pomohli finančně a uskutečnili nám tak sen proměnit ve skutečnost. Věci jako jsou deky, polštáře, záchůdky, misticčky, čistící prostředky apod. máme opravdu dostatek a kdyby nám každý z Vás přispěl i malou částkou, na místo koupí těchto věcí, moc bychom Vám byli vděční!

Jakákoliv finanční částka, věnovaná na novou dřevěnou chatku je vítaná.

Číslo účtu: 169460096/0600 (GE Money Bank)

Číslo účtu veřejné sbírky: 2500645074/2010
(Fio banka)

Knihovna si Vás pro svou každoroční sbírku dovoluje velmi poprosit o krmivo a konzervy, které letos opět ve vánočním čase povežeme do útulku, a také se velmi přimlouvá o zaslání sebezemšťácké finanční pomoci na zakoupení bydlení dřevěné chatky, aby malé kočky, které nemají tolik štěstí na hřejivou člověčí náruč, měly kde přečkat zimu.

NOVÉ KNIHY

KNIHY NAUČNÉ:

Boom F. – Špatný princ státu
Mareš J. – Přísné tajné skandály
Český literární samizdat 1949-1989
Staňková V. – Sestry Machatovy
Pacner K. – ...a velký skok pro lidstvo
Plch M. – Tajemná místa pohanů
Rychlé šípky a jejich nová dobrodružství
Pacner K. – Čtvrtstoletí republiky
Kol. – Vzduch je naše moře
Jůzlová J. – Čeští cestovatelé
Bobková L. – Jan Lucemburský
Snyder T. – Cesta k nesvobodě

BELETRIE SVĚTOVÁ:

Bradford B. – Hříchy panství Cavendom
Blake F. – Lásko po italsku
Dylan B. – 1961 až 2012 / tři díly/
Erskine B. – Strom duchů
Galbraith R. – Smrtící bílá
Grisham J. – Zúčtování
Hepworth S. – Rodina odvedle
Donaldson J. – Sídlo Blackmoore
Fields H. – Dokonalá smrt
King S. – Outsider
Kutscher V. – Spis Vaterland
Roberts N. – Povolené ztráty
Whitton H. – Jak si neudělat z domova...

BELETRIE ČESKÁ:

Cima Anna – Probudím se na Šibuji
Androníková H. – Zvuk slunečních hodin
Ciprová O. – V kůži rytíře
Hrdlička P. – Smrt nosí rudé škorně
Hůlová P. – Zlodějka mého táty
Jakoubková A. – Hledám děti
Klevisová M. – Sněžný měsíc
Vondruška V. – Právo první noci

DĚTSKÁ LITERATURA:

Dvořák M. – Pět ocásků v Harachově
Gonzales Ch. – Krotitel bouří
Kessler L. – Emily Vichrná
Riddell Ch. – Pan Podpostel
Špačková M. – Všechno o vejci
Woods M. – Chlapec, pták a truhlář
Zmatlíková H. – Zvířátka na statku
Fischerová M. – Malenka
Stančík P. – Jezevec Chrujda ostrouhá křen
Dao L. – Ohrožená zvířata
Gaarder J. – Dívka s pomeranči
Socha R. – Kouzelný herbář skřítky
Flanagan J. – Hraničářův učen

RHEINBACH 19.-22. ZÁŘÍ 2019 OČIMA STOLNÍCH TENISTŮ

Jako oddíl jsme měli možnost se zúčastnit cesty do tohoto partnerského, sklárského města Rheinbach na jejich pozvání jako součást již po léta tradičních vzájemných návštěv. Jak to vzniklo? Na konci dubna se jejich zástupci byli podívat s paní učitelkou Petrusovou na krajském bodovacím turnaji mládeže v naší škole a tam nápad vznikl. V jejich městě se také hraje stolní tenis na velmi dobré úrovni a němečtí partneři byli příjemně překvapeni organizací i počtem účastníků. No a tak jsme jeli.

Kdo tam byl? Šillerová Andrea, Němečková Lenka, Petrusová Natálie, Hanusová Karolina, Majcher Patrik, Nacházel Tadeáš, Král Martin, Hanus Antonín ml., Hanus Ondřej, Vecko Ondřej a trenéři Hanus Antonín st. a Němeček Pavel.

Ve čtvrtek ráno jsme vyrazili směr Rheinbach. O neočekávaný adrenalin se postaral řidič dvoupatrového autobusu, který v Děčíně neodhadl výšku autobusu oproti průjezdnosti pod jedním z mostů a „trochu“ se zasekl. Když se z toho dostal, zvolil cestu na dálnici přes obec Javory, to je pod Jílovým, cesta okresní, kam se dvoupatrák jen stěží vešel. No nic, nakonec jsme se dostali na dálnici, navštívili město Gotha, zastavili v Mc Donaldu a to už bylo vše v pořádku. K večeru jsme dorazili na místo, kde nás představitelé městské části Rheinbachu upřímně a velmi mile přivítali a ubytovali.

V pátek jsme byli dopoledne ve skanzenu,

který byl velmi zajímavým okénkem do minulosti. Součástí výletu byl i velmi dobrý oběd, řízek s přílohou, bezchybný. Po té byl na programu společný trénink s jejich hráči i trenéry. Z toho jsme si odnesli zajímavé postřehy, jak zlepšovat hru, tak i stolně tenisovou zábavu. Následoval raut na místním fotbalovém hřišti, který je nedaleko haly, kde jsme trénovali.

Sobota byla turnajová, hrálo se systémem Davis Cup se smíšenými, mezinárodními družstvy. To byl výborný nápad, mezinárodně se povídalo i hrálo. Jednu skupinu vyhrál Ondřej Hanus s Tomem (Rheinbach), druhou vyhráli Tadeáš Nacházel s Martinem Králem. To bylo velké překvapení. Následně si někteří naši mohli zahrát s jejich ligovými hráči, kteří se připravovali na podvečerní mistrovské utkání. Navíc všichni zúčastnění dostali ocenění, vítězové ještě něco navíc. Velmi sportovní a přátelskou atmosféru této části dne doplňovali i naši dospělí účastníci zájezdu.

Naši a němečtí přátelé, sportovní část z Rheinbachu - 5. 10. 2019

A takhle jsem sportovali, oblečení do nových dresů z grafikou od naší Sklárské školy

A takhle jsme tam byli všichni - 5. 10. 2019

Dopoledne následovala procházka městem, okusili jsme i místní výbornou zmrzlinu, navštívili park plný různých druhů zábavy i odpočinku. Nakonec nás přivítal i starosta města Rheinbach. O dva dny později jsme již v místních novinách na společné fotce všech zúčastněných, tak jsme i „slavní“.

Navečer jsme byli přivítáni v krásné restauraci a byla to jen a jen dobrota.

V neděli po snídani jsme vyrazili domů, vybaveni velkou zásobou potravin, abychom neměli náhodou po cestě hlad.

Celkový dojem z této akce byl velmi milý, přátelský, jedním slovem silný. Všude bylo moc znát, že vztahy partnerských měst jsou dlouhodobé, osobní, přátelské.

Moc tímto děkujeme jak vedení města, tak spolku přátel Rheinbachu, že jsme se mohli této akce zúčastnit. Všichni jsme z toho měli spoustu jen dobrých zážitků a už se přemýšlí, jak to našim partnerům z Rheinbachu také alespoň z části jednou vrátit.

Samostatné poděkování patří paní Petrusové, která pro nás po celou dobu poctivě překládala a z partnerské strany panu Winfridu Kernovi za jeho práci při organizaci stolně tenisových hodin a i za to, že v následujících dnech navštívil náš trénink v Kamenickém Šenově a mládeži přivezl drobné laskominy jako poděkování za naše účinkování.

Antonín Hanus, Pavel Němeček

P. Němeček byl skutečně těžší - 5. 10. 2019

KONEC LETNÍ BIATLONOVÉ SEZÓNY

Náš klub sezónu zakončil především jedním titulem mistra ČR a dvěma dalšími medailami. V neděli v závodě s hromadným startem výborným výkonem vyhrál kategorii M19 Josef Zátka. Ten ještě v sobotu vybojoval bronz. Od zimní

sezóny již bude Pepa závodit za jiný oddíl, přestupuje do biatlonového klubu Trefa Mladá Boleslav. Přejeme mu další skvělé sportovní úspěchy.

Medailovou sbírku zkompletoval Jan Doubek 2. místem v supersprintu. V žákovských kategoriích se z mistrovství, které se konalo v Břidličné, žádné medailové umístění nepodařilo vybojovat. Měli jsme několik dobrých umístění v první desítce (Tereška Šachová, Pavla Kreuzová, Idmar Janele a Jáchym Ehrlich). Pevně věříme, že již v příštím roce z těchto hezkých výsledků budou stupně vítězů.

Jan Půlkrab

STOLNĚ TENISOVÁ SEZÓNA JE V PLNÉM PROUDU

Bude to jen telegraficky, je toho hodně.

Minule jsem slíbil představit naše nové dresy a také napsat poděkování za grafickou úpravu připravenou naší SUPŠS. To samozřejmě platí. Na přední straně jsou znaky města Kamenický Šenov a znak SUPŠS. Máme dlouhodobě velmi dobré vztahy s Městem a SUPŠS - je evropský sklářský skvost. Tak jsme fakt pyšní na to, že jejich znak můžeme mít na dresech. Tučnáček s míčkem je tak, jak je, jen náš. Je jiný než cca 170 dalších, které jsou v evropské databázi zapsány jako chráněný vzor.

Dole máme hlavní pomocníky při shánění finančních prostředků i konkrétní materiálové výpomoci. Na zádech je tvar vázy a naznačena tradiční dekorativní technika „lišťovačka“. A pak také to, že jsme součástí TJ Jiskra Kamenický Šenov. Každý z mládežníků, kteří už něco hrají, si koupil tričko či polokošili + mikinu. Ta má vpředu znak města a na zádech shodné provedení grafiky jako na dresech. Každý zaplatil 500 Kč, pořizovací cena byla poněkud vyšší. Pro perspektivu máme připraveny tisky grafiky, tak se v tiskárně bude už jen nažehlovat dle potřeb a doplňovat chybějící sortiment. K dispozici máme potřebnou operativní zásobu hotových kompletů.

Naši dospělí hrají OP 1. třídy a jako obvykle se budou snažit se v této soutěži udržet. Zatím je to přijatelné, jsou z jednácti deváti. Pro nás podstatné je, že tam už hrají naši mladí, jako Pavel Nacházal nebo Patrik Majcher. K udržení v soutěži pomáhají i starší kozáci jako jsou Láďa Cháb, Láďa Kadlec nebo Míla Čermák.

OP 2. třídy hrají výhradně mladí. V současnosti jsou z deseti družstev pátí. Z děvčat Lenka Němečková, Natálka Petrusová, z kluků pak Martin Král, Tadeáš Nacházal, Patrik Majcher, Štěpán Král, Toník a Ondra Hanusovi, zkusil to i Honza Šimůnek.

Mládež trénuje 3x v týdnu, na tréninky znovu jezdí i Jakub Borůvka, v současné

době hraje národní ligu v Německu.

Staráme se o doplňování nejmladšími, máme jich teď nově 5. Je to potřeba, protože první vlna dříve nejmladších je už v osmých a devátých třídách. Nastupují do různých středních škol v okrese i mimo něj a času na hraní a trénování jim hodně ubývá. Někteří i končí. To je prostě realita.

I začátečníkům pomáháme materiálně, např. pálky nakupují za 50% cenu, startovné na turnajích Lib. kraje, cestovné neplatí. Roční příspěvek každého do společné kasy je 800 Kč, tak jako v minulosti.

Na konci měsíce října se rozjedou kola divize žen Libereckého kraje. Zastupuje nás jeden tým, přihlásilo se 10 družstev. Tak uvidíme, jak to půjde.

Ve dnech 12. a 13. 10. 2019 jsme ve velké tělocvičně ZŠ pořádali Krajský bodovací turnaj všech kategorií. Zúčastnilo se 99 mladých od nejml. žáků až po dorost. Našich dětí se zúčastnilo 10. Hodně dobře hrála Natálka Petrusová, byla druhá, Tadeáš Nacházal, byl pátý, bojovali jak Štěpán Král, tak i Martin Král, tři souro-

zenci Hanusovi, Patrik Majcher. A poprvé v životě byli na turnaji i Viktor Krivánek a Valentýn Luxík.

Už jako klasický doprovod bylo občerstvení, výtečný guláš od paní Mgr. Kreuzové, sladké dobroty od paní Nacházelové, maminky Tadeáše, paní Králové, maminky Štěpána, paní Němečkové a nakonec i od paní Králové, maminky Martina. Ta připravila nejen něco sladkého, ale i výtečnou kuřecí roládu. Obsluhu zajišťovaly Monika Králová, Petra Šillerová a Iva Klofcová. Všem veliké díky.

*Zdraví P. Němeček,
A. Hanus, J. Kloftec*

Jako pátý skončil Tadeáš Nacházal 12. 10. 2019.

A takto se hrálo v sobotu i v neděli 12. a 13. 10. 2019.

Naši mladší a nejmladší na bod. turnaji dne 12. 10. 2019.

Konečná grafika dresu.

V sobotu se zúčastnilo cca 50 dětí z celého kraje 12. 10. 2019.

STOLNÍ TENISTÉ NA TURNAJÍCH V LIBERCI

Akademie stolního tenisu se zúčastnila 2 turnajů v Liberci.

22. 9. bojovali starší žáci, 29. 9. pak bojovali nejmladší a mladší žáci.

Na turnaje se sjela široká špička stolních tenistů libereckého kraje, největší hvězdou byla reprezentantka ČR mládeže Monika Pařízková z Liberce.

Akademii tentokrát reprezentovala děvčata, bratři Komárkové byli na plánované dovolené a Petr Korp ml. si plnil li-

gové povinnosti. Z výsledků máme radost, ještě lepší je ale sledovat děvčata, jak bojují do posledního míčku a v přestávkách si užívají.

Výsledkový servis obou turnajů:

Nejmladší žákyně: 1. místo P. Ortová - Hrádek nad Nisou, 2. místo V. Čupcová - Nový Bor, 3. místo M. Fuchmanová - Turnov, 4. místo T. Korpová - AST K. Šenov, 5. místo K. Hanusová - TJ Jiskra K. Šenov.

Nejmladší žáci: 1. místo J. Fiřt - Liberec, 2.

místo S. Kovář - Liberec, 3. místo V. Černohub - Nový Bor, 4. místo J. Studený - Liberec, 5. místo Š. Heller - Liberec.

Mladší žákyně: 1. místo R. Korpová - AST K. Šenov, 2. místo Sofie Holasová - Liberec, 3. místo B. Prousková - AST K. Šenov, 4. místo E. Tarantová - Hrádek nad Nisou, 5. místo J. Czizmaziová - Turnov.

Mladší žáci: 1. místo B. Čermák - Liberec, 2. místo P. Žmuda - Liberec, ...

– pokračování na následující straně –

STOLNÍ TENISTÉ NA TURNAJÍCH V LIBERCI

– pokračování z předchozí strany –

...3. místo J. Gabriel - Č. Líba, 4. místo F. Wolf - Liberec, 5. místo O. Choma - Č. Líba.

Starší žákyně: 1. místo M. Pařízková - Liberec, 2. místo R. Korpová - AST K. Šenov, 3. místo L. Kořínková - Tatobity, 4. místo B. Prousková - AST K. Šenov, 5. místo M. Doležalová - Hrádek nad Nisou.

Starší žáci: 1. místo K. Mencl - Turnov, 2. místo M. Vogel - Liberec, 3. místo J. Vogel - Liberec, 4. místo P. Žmuda - Liberec, 5. místo B. Čermák - Liberec.

V tomto a dalších číslech Listů vám budeme přibližovat historii stolního tenisu, jak republikovou, tak také postupně i šenovskou historii stolního tenisu.

Okénko do historie č. 1

Bohumil Váňa (1920 – 1989) - nejúspěšnější československý a český stolní tenista

všech dob.

Bohumil Váňa získal celkem 30 zlatých medailí na mistrovství světa a z toho 13 zlatých, v celé historii stolního tenisu byl úspěšnější pouze jeden hráč, a to sice Viktor Barna z Maďarska. Svou kariéru začínal v oddílu Sparta Praha, kde údajně trénoval 4 hodiny denně. Obdivuhodné je, že Bohumil Váňa po nucené přestávce v období 2. světové války pokračoval, a to velice úspěšně. Problémy v jeho kariéře začaly okolo roku 1950, Bohumil Váňa si na živobytí vydělával po turnajích a exhibicích, to se v novém socialistickém zřízení ukázalo být nemožné. Náš nejúspěšnější hráč pak za tohoto režimu pracoval jako kopáč a také jako topič. Postupně odchází z vrcholového sportu do ústraní, zemřel v bídě roku 1989.

Za Akademii stolního tenisu Petr Korp.

BĚH KOLEM PANSKÉ SKÁLY

Netradičně 6. 10. 2019 se z technických důvodů konal 13. ročník Běhu kolem Panské skály. Ale tradičně se závod uskutečnil s podporou Města Kamenický Šenov a tentokrát i s podporou Libereckého kraje. Pořadatelství zajistil místní klub biatlonu. Na účasti závodníků se změna termínu konání závodu neprojevila, naopak hezké podzimní počasí přilákalo hlavně závodníky dětských kategorií. Už první minuty prezentace ukazovaly, že závod během předcházejících ročníků získal na popularitě a účast bude zase o něco větší než v roce minulém. Nejmladší děti běhaly pouze po parkovišti. Se stoupajícím věkem závodníků přibývala vzdálenost uběhnuté trati. Hlavní závod se běžel na kilometrovém okruhu kolem Panské skály. Ženy ho absolvovaly 3x, muži 6x. V ženách se celkovou vítězkou stala Ita Krafková z klubu Cyklorenova Cvikov, ze stejného klubu muže již podruhé vyhrál Tomáš Kolařík.

Děkujeme všem pořadatelům za odvedenou práci a sponzorům za podporu akce.

Jan Půlkrab

(výsledky naleznete na následující straně)

VÝSLEDKY 13. ROČNÍKU BĚHU KOLEM PANSKÉ SKÁLY - 6. 10. 2019

Poř. příjmení + jméno	nar.	oddíl	čas	Poř. příjmení + jméno	nar.	oddíl	čas	Poř. příjmení + jméno	nar.	oddíl	čas
divky do 5 let				2. Jireš Dominik	2012	Smetanka N. Bor	45,4 vt.	3. Hellier Bruce	2008	Noviny pod Ralskem	12:08 min.
1. Federková Barborka	2014	FBC Č. Lípá	0:24 min.	3. Fedorko Matyáš Max	2012	Česká Lípá	49,9 vt.	4. Ehrlich Jáchym	2009	KB Kamenický Šenov	13:45 min.
2. Pavličková Aneta	2014	Smetanka N. Bor	0:24,8 min.	4. Stolin Andrej	2013	Nový Bor	53,8 vt.	5. Šlambor Martin	2010	Atletika Jablonné v P.	14:15 min.
3. Hrnčířová Klára	2015	AC Bílina	0:25,5 min.	5. Dolejš Tadeáš	2013	Benešov	55,3 vt.	6. Parásek Matěj	2007	Kamenický Šenov	14:56 min.
4. Fikkerová Madlen	2014	KB Třeba	0:26,3 min.	žákyně do 9 let				juniorky			
5. Novotná Karolína	2014	MŠ Prácheň	0:27,1 min.	1. Mikolandová Dorotka	2010	DDM Smetanka	3:09,0 min.	1. Kreuzová Pavla	2006	KB Kamenický Šenov	13:42 min.
6. Poláková Anna	2015	Svor	0:30,9 min.	2. Hadravová Adélka	2010	Biatlon K. Šenov	3:11,0 min.	2. Šlamborová Lucie	2007	Atletika Jablonné v P.	13:54 min.
7. Půlkrábková Agáta	2015	Srdíčko N. Bor	0:31,5 min.	3. Vobrová Linda	2010	AC Česká Lípá	3:16,0 min.	3. Kreuzová Klára	2006	KB Kamenický Šenov	14:56 min.
8. Hrodková Adéla	2014	MŠ Prácheň	0:32,5 min.	4. Doležalová Linda	2011	DDM Smetanka	3:28,0 min.	4. Vašáková Adéla	2005	KB Kamenický Šenov	17:57 min.
9. Žezulková Magdaléna	2015	Smetanka N. Bor	0:35,3 min.	5. Bičíšková Silvie	2010	TJ Ji. Nový Bor	3:29,0 min.	ženy do 35 let			
10. Kolářová Soňa	2015	Rozběháme Č. K.	0:45,5 min.	6. Doležalová Klára	2011	DDM Smetanka	3:38,0 min.	1. Nováková Jana	1993	TJ Jiskra N. Bor	13:00 min.
11. Beránková Apolena	2016	N. Bor	0:48,0 min.	7. Beránková Alžběta	2011	TJ Ji. Nový Bor	3:43,0 min.	2. Hovanová Martina	1985	SK ZŠ Jablonné v P.	13:31 min.
chlapci do 5 let				8. Vobrová Lola	2012	AC Česká Lípá	3:47,0 min.	3. Frydrychová Adéla	1995	AC Č. Lípá	14:40 min.
1. Lán Matyáš	2014	Rozběháme Č. K.	0:23,3 min.	9. Janelová Lenka	2011	Biatlon K. Šenov	4:07,0 min.	4. Dvořáková Dana	1985	Č. Kamenice	14:47 min.
2. Parásek Vojta	2014	KB K. Šenov	0:26,2 min.	žáci do 9 let				5. Horáčková Jana	1996	Rumburk	18:01 min.
3. Malina Josef	2014	Huntřfův	0:31,1 min.	1. Mikolanda Matěj	2010	DDM Smetanka	3:07,0 min.	6. Chlumská Jaroslava	1991	Rumburk	18:01 min.
4. Kittnar Daniel	2015	Praha	0:35,6 min.	2. Hrnčíř Tomáš	2010	AK Bílina	3:15,0 min.	ženy nad 35 let			
5. Mach Kryštof	2015	K. Šenov	0:38,5 min.	3. Fikker Jaroslav	2010	KB Třeba	3:22,0 min.	1. Kračková Ila	1981	Cvikov Cyklo-Renova	11:52 min.
6. Huybrechto Tobias	2016		0:45,3 min.	4. Šlambora Martin	2010	Atletika Jablonné v P.	3:23,0 min.	2. Štášková Stanislava	1972	AC Č. Lípá	12:17 min.
7. Dvořák Tomík	2017	Č. Kamenice	0:48,1 min.	5. Václavík Tobiáš	2011	DDM Smetanka	3:27,0 min.	3. Bartáková Jana	1977	Č. Lípá	12:27 min.
8. Komůrka Jaroslav	2016	N. Bor	0:48,7 min.	6. Mrňák David	2011	Nový Oldřichov	3:30,0 min.	4. Slaměná Ivana	1984	AC Č. Lípá	12:49 min.
9. Patka Jonášek	2016	OK N. Bor	0:51,9 min.	7. Jirteš Daniel	2010	DDM Smetanka	3:32,0 min.	5. Hellier Broňa	1976	Noviny pod Ralskem	13:40 min.
10. Mališ Marek	2016	Benešov	0:56,3 min.	8. Nemlein Dominik	2010	DDM Smetanka	3:33,0 min.	6. Jušková Marcela	1975	Reseko N. Bor	13:57 min.
11. Václavík Mikuláš	2017	DDM Smetanka N. B.	0:58,2 min.	9. Macel Ondřej	2010	TJ Ji. Nový Bor	3:39,0 min.	7. Pröllnerová Petra	1974	KV Klíč	14:18 min.
12. Hernandez Elayo	2016	Prácheň	1:01,5 min.	10. Niklas Jan	2011	DDM Smetanka	3:56,0 min.	8. Láňová Jana	1978	Rozběháme Kamenici	15:03 min.
13. Malina Jonáš	2017	Huntřfův	1:49,5 min.	11. Mach Matěj	2011	K. Šenov	3:58,0 min.	9. Suchánková Andrea	1973	Č. Lípá	15:54 min.
divky do 7 let				12. Komedá Max	2010	OK N. Bor	4:24,0 min.	10. Karaňátová Lucie	1976	N. Bor	17:23 min.
1. Ehrlichová Agáta	2012	Biatlon K. Šenov	44,1 vt.	žákyně do 11 let				11. Fikkerová Kamila	1981	KB Třeba	18:43 min.
2. Vobrová Lola	2012	AC Č. Lípá	44,3 vt.	1. Tancošová Jiřina	2008	TJ Ji. Nový Bor	3:00,0 min.	junioři			
3. Žizková Eliška	2013	Ji. Nový Bor	47,5 vt.	2. Kutlíková Elena	2008	ASK Lovosice	3:06,0 min.	1. Juška Matěj	2007	Reseko N. Bor	25:03 min.
4. Václavíková Beata	2013	Smetanka N. Bor	48,2 vt.	3. Čepeláková Gabriela	2009	TJ Slovan Varnsdorf	3:13,0 min.	2. Soukup Josef	2006	N. Bor	27:35 min.
5. Vetešníková Dana	2013	TJ Ji. N. Bor	49,6 vt.	4. Jandová Anna	2008	TJ Slovan Varnsdorf	3:19,0 min.	3. Hřízek Ondřej	2008	OK Jiskra N. Bor	27:46 min.
6. Mrňáková Zuzana	2012	Atletika N. Bor	51,7 vt.	5. Hladíková Michaela	2009	Atletika Nový Bor	3:22,0 min.	muži do 39 let			
7. Tulachová Nella	2013	Smetanka N. Bor	51,9 vt.	6. Šachová Tereza	2008	Biatlon K. Šenov	3:31,0 min.	1. Karko Jan	1992	AC Č. Lípá	20:07 min.
8. Debaren Victoria Anna	2013	Nový Bor	52,8 vt.	7. Beránková Anežka	2009	TJ Ji. Nový Bor	3:46,0 min.	2. Švácha Filip	1995	AC Č. Lípá	21:12 min.
chlapci do 7 let				8. Lepšíková Tereza	2008	ZŠ Ústě	3:54,0 min.	3. Stupka Patrik	1996	AC Č. Lípá	21:49 min.
1. Janele Adam	2012	Biatlon K. Šenov	43,4 vt.	9. Paterková Eliška	2009	Plzeň	4:02,0 min.	4. Ivanjuk Alexandr	2001	Č. Lípá	22:46 min.
				10. Nováková Viktorie	2009	Ji. Nový Bor	4:17,0 min.	5. Souhrada Pavel	1982	KV Klíč	23:10 min.
				žáci do 11 let				6. Bekr Radek	1997	ACCLI	23:38 min.
				1. Kmoch Štěpán	2009	TRI klub Č. Lípá	2:54,0 min.	7. Leurich Tomáš	1991	Doksy	23:49 min.
				2. Hřízek Ondřej	2008	OK Nový Bor	3:05,0 min.	8. Vetešník Ladislav	1982	Ski Polevsko	24:05 min.
				3. Patka Marek	2009	OK Nový Bor	3:07,0 min.	9. Václavík Petr	1981	Ralsko 696	24:59 min.
				4. Ulrich Václav	2009	DDM Smetanka	3:08,0 min.	10. Klapka Štěpán	1980	Hořák Č. Lípá	25:29 min.
				5. Dvořáček Vojtěch	2009	DDM Smetanka	3:12,0 min.	11. Vaněk Jan	1983	SK ZŠ Jablonné v P.	26:25 min.
				6. Ehrlich Jáchym	2009	Biatlon K. Šenov	3:18,0 min.	12. Ehrlich Jaroslav	1981	KB Kamenický Šenov	27:13 min.
				7. Nguyen Jakub	2008	Česká Kamenice	3:24,0 min.	muži do 49 let			
				8. Vlček Adam	2009	DDM Smetanka	3:37,0 min.	1. Kolařík Tomáš	1978	Cyklo renova Cvikov	20:00 min.
				mladší žákyně				2. Třešňák Tomáš	1979	ZŠ SK Jablonné v P.	20:22 min.
				1. Půčková Anna	2007	TJ Ji. Nový Bor	5:44,0 min.	3. Jíra Jaroslav	1971	Tri Club Č. Lípá	21:51 min.
				2. Kreuzová Pavla	2006	Biatlon K. Šenov	5:45,0 min.	4. Černý Jaroslav	1979	Triathlete Zákupy	22:59 min.
				3. Nováková Jarmila	2007	Ji. Nový Bor	6:02,0 min.	5. Huybrechts Jorgen	1974	Č. Lípá	23:05 min.
				4. Kreuzová Klára	2006	Biatlon K. Šenov	6:08,0 min.	6. Novotný Milan	1971	Zákupy	23:20 min.
				5. Pulkrabková Viktorie	2007	TJ Ji. Nový Bor	6:18,0 min.	7. Suchánek Radek	1971	Č. Lípá	23:35 min.
				6. Půčková Pavla	2007	TJ Ji. Nový Bor	6:21,0 min.	8. Krob Petr	1978	Jablonné v P.	24:23 min.
				7. Pavličková Vendula	2007	TJ Ji. Nový Bor	6:25,0 min.	9. Pavlíček Michal	1979	Polevsko	24:30 min.
				8. Bočková Veronika	2006	TJ Ji. Nový Bor	7:31,0 min.	10. Vobr Marek	1978	OK Nový Bor	24:33 min.
				mladší žáci				11. Juška Miloslav	1977	Reseko N. Bor	25:04 min.
				1. Janele Idmar	2007	KB Kamenický Šenov	5:39 min.	12. Kaplan Petr	1971	Č. Lípá	25:05 min.
				2. Hellier Bruce	2008	Noviny pod Ralskem	5:42 min.	13. Věchet Ladislav	1970	Č. Lípá	25:20 min.
				3. Hamada Jakub	2006	Varnsdorf	5:47 min.	14. Pröller Miroslav	1970	Č. Lípá	25:55 min.
				4. Parásek Matěj	2007	KB Kamenický Šenov	5:49 min.	15. Doubek Jan	1979	KB Kamenický Šenov	26:52 min.
				5. Švehlík Ondřej	2007	Č. Kamenice	6:28 min.	16. Hochmut Jaroslav	1979	Swahil Beer Team	27:08 min.
				6. Škach Tomáš	2006	DDM Děčín	7:07 min.	17. Fikker Jaroslav	1970	KB Třeba	30:12 min.
				starší žákyně				muži do 59 let			
				1. Petrová Kateřina	2004	SK N. Bor	12:57 min.	1. Chramosta Jaroslav	1966	Jabojka Team	21:42 min.
				2. Lotová Magdaléna	2005	SK N. Bor	13:23 min.	2. Šracha Vladimír	1960	Cvikov KV Klíč	23:28 min.
				3. Vašáková Adéla	2005	KB Kamenický Šenov	14:35 min.	3. Skočovský Petr	1962	Farma Písečná	25:00 min.
				4. Pojerová Vanesa	2004	AC Č. Lípá	15:03 min.	muži 60 let a starší			
				starší žáci				1. Buřka Zdeněk	1957	AC Č. Lípá	22:48 min.
				1. Ort Haštal	2004	TJ Jiskra N. Bor	10:48 min.	2. Pavlíček Zdeněk	1954	Polevsko	24:41 min.
				2. Tadiřík Tomáš	2005	TJ Jiskra N. Bor	11:17 min.	3. Kalvoda Břetislav	1955	Muro Sprint Cvikov	26:01 min.
				3. Hofmann Lukáš	2004	AC Č. Lípá	11:56 min.	4. Slaměný Oldřich	1952	AC Č. Lípá	27:59 min.
				dorostenky				5. Jelínek Vladislav	1952	Č. Lípá	34:20 min.
				1. Ryšavá Vendulka	2002	AC Č. Lípá	11:38 min.	Zároveň se zúčastnilo 168 závodníků.			
				2. Soukupová Marie	2009	N. Bor	12:44 min.	Závod proběhl za slunečného, chladného počasí			
				3. Mitáčková Marie	2002	ACCLI	12:57 min.	– teplota 9 stupňů.			
				4. Vobrová Linda	2010	AC Č. Lípá	13:26 min.	Hl. rozhodčí: Šárka Půlkrabová			
				dorostenci							
				1. Votýpka Michal	2003	TJ Jiskra N. Bor	10:41 min.				
				2. Janele Idmar	2007	KB Kamenický Šenov	12:00 min.				

ŠENOVSKÉ LISTY 2019

Další číslo Šenovských listů vychází **2. 12. 2019**
uzávěrka je **15. 11. 2019**

Ceny inzerce

1 strana 800 Kč + 21% DPH
1/2 strany 400 Kč + 21% DPH
1/4 strany 250 Kč + 21% DPH

Šenovské listy v elektronické podobě na internetu vždy koncem měsíce na www.kamenicky-senov.cz

Šenovské listy, evidenční číslo MK E12267, periodický tisk územního samosprávného celku.

Redakce

Drahomíra Liptáková, Ing. Klára Machová,
Kateřina Ramešová
e-mail: senovskelisty@seznam.cz

Grafika

Tomáš Dvořák • Studio D2
• tel.: 777 673 683

Tisk

Miroslav Dvořák • Studio D2
• tel.: 773 683 863 • studio.d2@seznam.cz
Za případné tiskové chyby se předem omlouváme.

Distribuční místa Šenovských listů

- Česká trafika - náměstí
- Pekárna – náměstí T. G. M.
- Potraviny U Panoušků - Lidická ulice
- Městská knihovna - ulice Nová
- Pokladna Městského úřadu Kamenický Šenov
- Samoobsluha Prácheň
- Zelená hospůdka
- Potraviny Smetanova
- Prodejna Piskovec

Sklářské muzeum Kamenický Šenov pořádá

ve spolupráci s Krajským muzeem vystěhovalectví do Brazílie

PŘEDNÁŠKU
ING. PETRA POLAKOVIČE

Vystěhovalectví
z českých zemí do Brazílie
v 19. století

Obchodníci z Čech v Riu po roce 1810

Josef Conrad
z Kamenického Šenova

13/11 2019
v 17.30 hodin

Kulturní, literární a vzdělávací centrum
Kamenický Šenov (nad Městskou knihovnou)

www.muzeumskla.cz
www.emigrationmuseum.cz

HALLOWEENSKÉ MENU!

1. - 3. 11. 2019
Přijďte se bát do CVAKu

Budeme servírovat umrlcovu topinku, strašidelný pohár, upíří palačinku nebo také ďábelské cappuccino

Na speciální halloweenské koktejly jsou zváni i rodiče.

Centrum pro vzdělávání a kulturu
Nový Oldřichov
www.centrumcvak.cz

SVATOMARTINSKÉ HODY VE CVAKU

Pečená husa + variace knedlíků + červené a bílé zelí
(160 Kč)

Svatomartinská vína

15. – 17. listopadu 2019

Přijďte oslavit sv. Martina do Centra pro vzdělávání a kulturu v Novém Oldřichově

Nutná rezervace předem do 13.11 – tel.: 722634895, mail: centrum@centrumcvak.cz

 CENTRUM PRO VZDĚLÁVÁNÍ A KULTURU
NOVÝ OLDŘICHOV

PROVÁDÍME: Čištění a kontroly spalinových cest dle vyhlášky č.34/2016 Sb., čištění kotlů, kouřovodů, likvidace sazí
 Revize spalinových cest (kolaudace novostavby, nový komín, atd.)
 Vložkování a frézování komínů na všechny druhy paliv,
 Montáž nerezových vícevrstvých komínů, pasportizace komínů
 Strojové odstraňování dehtu z komínového průduchu,
 Montáž komínů pro přetlakové spotřebiče (kondenzační kotle),
 Měření komínového tahu a měření vlhkosti paliva, detekce úniku CO, prohlídky komínů a kouřovodů inspekční kamerou
 4Pa test - měření diferenčního tlaku venkovního a vnitřního prostoru
 Kouřová zkouška (těsnosti komínu) pomocí dýmové směsi
 Revize kotlů zn. OPOP typ H3, H4, H4V, H51, H6, H4EKO, K33, K40
 Výpočet spalinové cesty programem "Komín"
 Poradenství a konzultace,
 Firma (Jiří Přenosil) je člen Společenstva kominíků ČR

info@kominictvi-prenda.cz

Tel: 774 999 655

www.kominictvi-prenda.cz

POZVÁNKA

GYMNÁZIUM v České Kamenici pořádá „Den otevřených dveří“

Vážení rodiče a žáci, tímto bychom Vás chtěli pozvat na den otevřených dveří, který se koná dne 5. 11. 2019 od 15.00 – 17.00 h v budově Základní školy TGM a gymnázia v ul. Palackého 535. Všechny Vás srdečně zveme.

Tímto zveme žáky z 5. tříd - 9. tříd a jejich rodiče.

Případné dotazy můžete zasílat na iva.bouskova@zs-gymnazium.cz.

Děkujeme Vám předem za účast a těšíme se na Vás.

Kontaktní údaje:

Základní škola T. G. Masaryka a gymnázium Česká Kamenice
 Palackého 535, 407 21 Česká Kamenice
 tel: 412 584 468, 602 144 794
 e-mail: skola@zs-gymnazium.cz
 web: www.zs-gymnazium.cz

**STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
 a STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ**
 Česká Lípa, 28. října 2707, p. o.

Maturitní obory

Ekologie a životní prostředí
 Hotelnictví

Nástavbové studium

Podnikání - denní/2 roky
 maturitní obor

Učební obory

Elektrikář (stipendijní podpora)	Cukrář
Elektrikář-silnoproud (stipendijní podpora)	Kuchař
Instalatér (stipendijní podpora)	Čiřník - servírka
Obráběč kovů (stipendijní podpora)	Pekař (stipendijní podpora)
Strojní mechanik-zámečnick (stipendijní podpora)	Kadeřník
Zemědělec - farmář (stipendijní podpora)	Lesnické práce (dvouletý obor)
Mechanik opravář motorových vozidel	Práce ve stravování (dvouletý obor)
Truhlář	

V oborech se stipendijní podporou mohou žáci za 3 roky studia získat až 16 500 Kč.
 Během studia je možno u vybraných oborů získat:

- řidičský průkaz (traktor, osobní automobil, nákladní automobil)
- svařovací průkaz
- baristický kurz s osvědčením pro obor Hotelnictví
- oprávnění na práci s motorovou pilou a křovinořezem

**Den otevřených dveří proběhne 16. 1. 2020
 od 9.00 – 16.00 hod.**

INFORMACE:

Osobně nebo telefonicky na personálním oddělení Žáků - 481 131 071, 736 175 575
 e-mailem: sekretariat@skolalipa.cz

www.skolalipa.cz

MĚSTO KAMENICKÝ ŠENOV VÁS ZVE
NA PĚVECKOU SOUTĚŽ ŽÁKŮ ZŠ A ZUŠ

SKLENĚNÝ SLAVÍČEK

2019

VPÁTEK 8. 11. 2019
OD 14.00 V KINĚ HVĚZDA
DOPROVODNÝ PROGRAM
A OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

INFORMACE: KLÁRA MACHOVÁ, 487 712 024, KULTURA@KAMENICKY-SENOV.CZ

Advent 2019

V KAMENICKÉM ŠENOVĚ

30. 11.	tradiční Adventní zdobení v jídelně šenovské ZŠ
1. 12.	Advent na náměstí 15:00 pohádka Hodinářův učeň v kině Hvězda (vstupné 50 Kč) 16:00 adventní trh 16:45 živá hudba 17:45 vystoupení dětí z MŠ 18:00 rozsvěcení stromčku
5. 12.	17:30 zahájení Vánoční výstavy ve sklářském muzeu (výstava otevřena denně až do 18. 12. od 10:00 do 16:00)
6. 12.	17:00 Mikulášský koncert dětí z MŠ v šenovském kostele
7. 12.	14:00 - 17:00 Čertovské nádraží
15. 12.	17:00 Sonowský vánoční koncert v kostele na Práchni
17. 12.	16:00 Vánoční koncert pražehské školy v kostele na Práchni
20. 12.	18:00 Vánoční koncert města v šenovském kostele

KINO HVĚZDA

KAMENICKÝ ŠENOV

FILMOVÝ FESTIVAL

Sametový festival Hvězda

k 30. výročí Sametové revoluce

14. - 16. 11. 2019

PROGRAM

ČTVRTEK 14. 11.

8:30 Pat a Mat:
Zimní radovánky
- pohádka pro MŠ
.....
10:15 Tenkrát - dokument
pro střední školy
.....
19:00 Hovory s TGM
.....

Vstupné: 30,- Kč

PROGRAM

PÁTEK 15. 11.

8:20 Fany a pes
- pohádka pro ZŠ
.....
10:00 Šakalí léta - film pro ZŠ
.....
17:00 Občanský průkaz
.....
20:00 Osmy
.....

PROGRAM

SOBOTA 16. 11.

10:00 Planeta Česko
.....
15:00 Úsměvy smutných mužů
.....
17:00 Teroristka
.....
19:00 Poslední aristokratka
.....
21:15 Toman
.....

Informace: Klára Machová - 487 712 024, kultura@kamenicky-senov.cz